

BEN-HUR

by
LEW WALLACE
MAJOR GENERAL, U.S. ARMY

Ὁ τῆς τιμωρίας πόθος
ἐκράτει τῆς καρδίας τοῦ
Βενῶρ, τοσαύτης ταραχῆς
οὐσης ὥστε τοὺς μὲν
ἀγρίως κατατρίβεσθαι, τοὺς
δὲ ὑπὸ τῶν κυριεύειν
ἐπιθυμούντων νικᾶσθαι.

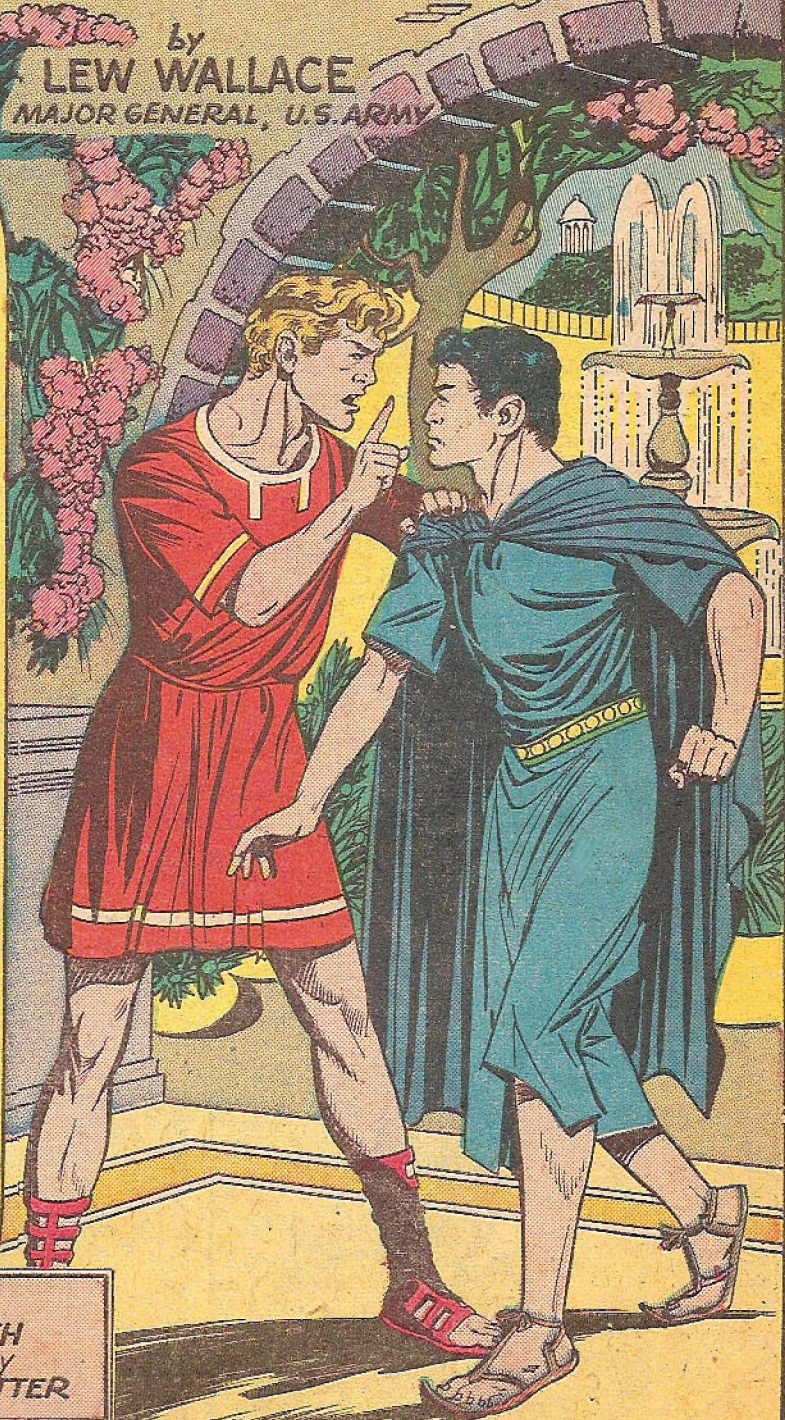
Ὁ δὲ μεγαλόφρων τε καὶ
πλούσιος ἄρχων τῶν
Ἱεροσολύμων ὢν,
ζηλοτυπῶν ὑπερεφρόνει τῇ
τοῦ Ἰουδαϊκοῦ γένους
παράδοσει.

Χαλεπῶς δ' ἐφέρει τὴν
ἀδικίαν τῶν Ῥωμαίων, τῶν
Ἰουδαίων τὴν πατρίδα αὐτοῦ
νικησάντων καὶ ἀφ' σεμνῆς
βασιλείας εἰς ἐπαρχίαν
στασιωτικὴν καταγαγόντων.

Τότε ὁ δεινὸς μῦθος αὐτοῦ
ἄρχεται, ὅτε ὁ ἐπτακαίδεκα
ἔτη γεγονώς καταφρονεῖ
τὴν ὕβριν τε καὶ τὰς
ἀπειλὰς Ῥωμαίου νεανίου
τινός, ὃς πάλαι φίλτατος
αὐτῷ ἐγεγόνει.

Ἐπειτα δὲ, ἐν νηὶ
καταδεδουλωμένος, ὡς ἐκ
τοῦ Ταρτάρου, ἀνέστη
πλούσιος καὶ ἐνδοξος
γεγονώς. Ἐπειδὴ δὲ ὁ
καιρὸς ἦλθεν, ὁ Βενῶρ οὐτ'
ἐξουσίας ἔτυχεν οὔτε
τιμωρίας· ἀλλὰ εἰρήνης καὶ
δὴ Ἀρχοντος εἰρήνης.

Adapted by
DANA E. DUTCH
Illustrated by
GUSTAV SCHROTTER

Μεσσάλας ὁ Ῥωμαῖος καὶ Βενῶρ ὁ εὐγενὴς Ἰουδαῖος, παῖδες ὄντες, ἐγεγόνεσαν φίλοι ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, ὅπου ὁ πατὴρ τοῦ Μεσσάλα ἄρχων Καίσαρος ἦν.

Ἄλῃς ὑβρίσμαι ὑπὸ σοῦ, ὦ Μεσσάλα. Οὐ μὴν τοιοῦτος ἰδὸς ἐνὴν τῇ φύσει σου πρὶν εἰς τὴν Ῥώμην πρὸ πέντε ἐτῶν ἀπῆλθες εἰς τὸ γυμνάσιον.

Ἥλλαγμαί δή-που ἐγώ γε. Πάντες μὲν γὰρ ἀλλάσσονται, οὐδέποτε οἱ Ἰουδαῖοι.

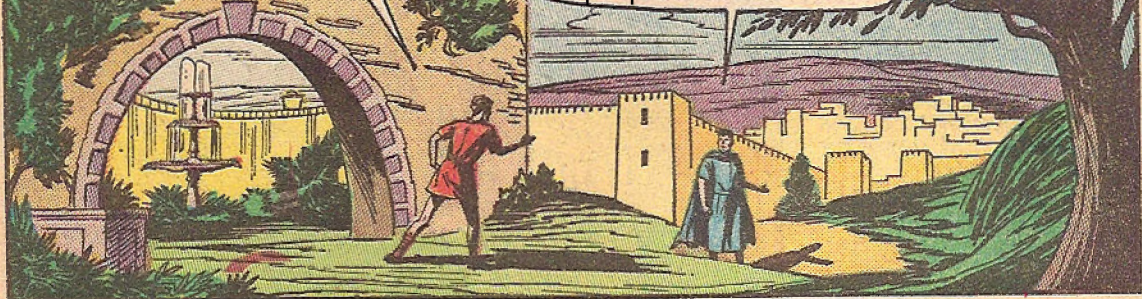
Μεῖνον. Οὐπὼ διεπραξάμην μετὰ σου.

Ἀλλ' ἀμεινὸν ἐστὶν ἡμᾶς ἀπελθεῖν. Σὺ γὰρ καυχώμενος ἅτε Ῥωμαῖος ἀναγκάζεις με μισεῖν σε.

Μὴ μῶραινε, ὦ Βενῶρ. Ἀποβαλὼν τὴν παράδοσιν τῶν Ἰουδαίων ὁμοιώθητι ἐμοὶ Ῥωμαῖῳ ὄντι. Οὐ γὰρ δεῖ σε ἡσσᾶσθαι.

Σὺ μᾶλλον μωραίνεις, ὦ Μεσσάλα. Παρῆσαν μὲν γὰρ κύριοι τῆς Ἰουδαίας πρὶν οἱ ἐθνικοὶ Ῥωμαῖοι ἦλθον, ἡ δὲ Ἰουδαία περιῆν πάντων. Καὶ δὴ τὰ γεγενημένα πάλιν αὖθις γενήσεται.

Οὐ μὴ τοῦτο γένηται, νῦν Ῥώμῃ ὁ κόσμος. Προσθέμενος οὖν ἐμοί, γενοῦ στρατιώτης Καίσαρος. Ἀναστησόμεθα γὰρ εἰς ἐξουσίαν καὶ κράτος τοῦ πλήθους τοῦ λαοῦ σου.

Οὐδαμῶς. Σοὶ μὲν ἔξεστι Ῥωμαῖῳ ὄντι μάχεσθαι ὑπὲρ Ῥώμης. Ἐμοὶ δὲ Ἰουδαῖῳ ὄντι πάντες οἱ Ῥωμαῖοι ἐχθροὶ εἰσιν. Μάχομαι ἄρα κατὰ τῆς Ῥώμης τε καὶ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας.

Αὐθαδὲς καὶ μωρὲ. Ἐγὼ μὲν παρέχω σοὶ φιλίαν. Σὺ δὲ μ' ἀπώσῃς, μένος πεποίηκας ἐχθρὸν πικρόν. Ταχὺ δ' ἐπὶ γόνασιν ὧν ἔλεος παραιτήση. Φύλαξαι, Βενῶρ. Καθελῶ γάρ σε.

Καὶ σὺ, Μεσσάλα. Καὶ Ῥώμῃ φυλαξάσθω λαὸν τὸν ἀδικοῦμενον. Διότι ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχεται καὶ οὐκέτι ἔσται ἡ Ῥώμη καὶ ἡμεῖς, τὸ γένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτόν, κυριεύσομεν ὥσπερ πρέπει ἡμῖν.

Γεγονότος νέου ζών μίσους τῆς τε Ῥώμης καὶ τοῦ ποτε φίλου, ὁ Βενῶρ ἀναστρέφεται εἰς τὴν τῆς μητρὸς οἰκίαν ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, ἐν τῷ ὄρει Σιών.

Βενῶρ εὐρίσκει τὴν μετέρα καὶ Θερσά τὴν ἀδελφὴν ἐν τῷ κρεμαστῷ κήπῳ τῆς οἰκίας αὐτῶν.

Μεσσαλάς καὶ ἐγὼ πικρῶς ἠρίσαμεν ἀλλή-
λοις. Ὁ μὲν πάντως Ῥω-
μαῖός ἐστιν, ἐγὼ δὲ
μισῶ αὐτόν τε καὶ
τὰ Ῥωμαϊκά λοιπά.

Φύλαξαι, ἀδελφε· δεῖ σε ἐπιμελέ-
στερον εἶ-
ναι. Προσά-
ξεις γὰρ πάντας
ἡμᾶς εἰς κακόν.

Σὺ ἡ δόξα μου. Τὸ γὰρ μονογενὲς τέκνον μου ἔσται ποτὲ ἡγεμὼν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Ἔστι μόνη ὁδὸς τοῦ συντρίβειν τὴν τῶν Ῥω-
μαίων ἀρχήν, μήτερ. Χω-
εὶ μέλλεις λα-
ρήσω ἄρα εἰς Ῥώμην
τρεῦναι Κυρίῳ τῷ
ἵνα τὴν πολεμικὴν μά-
θω, ὥσπερ ἕκαστος Ῥω-
μαῖος στρατιώτης διδάσκεται.

Ἐχεις τὴν εὐλο-
γίαν μου, τέκνον, μαίων ἀρχήν, μήτερ. Χω-
εὶ μέλλεις λα-
ρήσω ἄρα εἰς Ῥώμην
τρεῦναι Κυρίῳ τῷ
ἵνα τὴν πολεμικὴν μά-
θω, ὥσπερ ἕκαστος Ῥω-
μαῖος στρατιώτης διδάσκεται.
Θεῷ Ἰσραὴλ, μηδὲ Καίσαρι
Αὐγούστῳ τῷ αὐτο-
κράτορι. Ἡ δὲ πίστις
τῶν πατέρων σου
δότη σοι ἀρετὴν τε
καὶ δύναμιν.

Ἀλλ' ὁ τοῦ Βενῶρ κίνδυνος ἤρξατο πρῶ-
τῇ ὑστεραίᾳ. Σπείρα γάρ τις Ῥωμαίων στρατιωτῶν, οἵτινες τὸν νέον Ῥωμαῖον τῶν Ἱεροσολύμων ἡγεμόνα ἐδορυφόρουν, διὰ τῆς ὁδοῦ ἐπορεύετο παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ Ὁρ.

Ἰδοὺ. Ὁ νέος
Ῥωμαῖος
κύριος ἡμῶν
προσέρχεται.
Ὡς
ὑπερήφανος
φαίνεται.

Ἀκούσον πόσα ὁ ὄχλος
ἀπὸ τῶν ὀροφῶν καὶ τῶν
θυρίδων σκώπτει αὐτόν.
Νομίζω δ' ὅτι ἐτοίμοι εἰσὶν
ἐπανίστασθαι.

Τοῦ Ῥωμαίου
ἡγεμόνος
κατ' εὐθὺ
κάτω
διερχομένου,
κέραμός τις
χαλαρὸς
διεκρίπτεται
ἐκ τῆς
χειρὸς τοῦ
Βενῶρ
βαρούσης.

Φυλάξασθε,
φυλάξασθε,
οἱ κάτω.

Οἶμοι, τί πεποίηκας,
ἄδελφε; Εἰ τύπαι τὸν
ἡγεμόνα ...

Κέραμος βληθεὶς
ὑπὸ τινος τῶν
σκωπόντων Ἰουδαίων
ἀπέκτονε τὸν ἡγεμόνα.

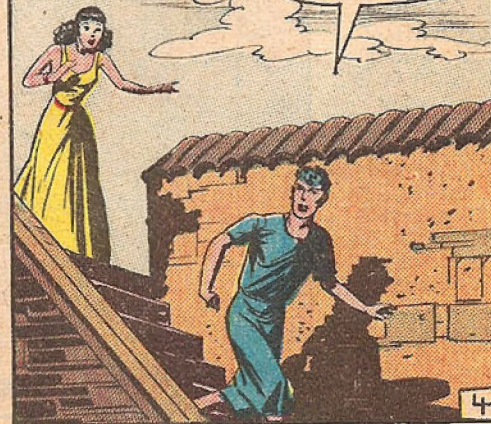

Ἀνω.
Εἶδον τὸν
φονέα ρίπ-
τοντα τὸν
κέραμον.

Κατάξαντες τὴν θύραν
διαζητεῖτε τὸν οἶκον.
Πάντως μὴ ἐκφυγέτω.

Εἶδόν σε, ἀδελφε.
Εἰσπεσόντες οὖν
καθαιρήσουσι τὸν
οἶκον ἕως ἂν
εὕρωσιν σε. Φεῦγε,
σῶζε σαυτόν.

Οὐχί, ἀλλ'
ἐνταῦθα
προσδόκα με.
Μὴ ἡ μήτηρ
τρωθῇ. Διηγή-
σομαι δ' ὅτι ἐκ
τύχης τοῦτ' ἐγέ-
νετο, ἐάν μόνον
εἰς τὸν ἡγεμόνα
ἀφίκωμαι.

Κλαυθμοί ανθρώπων τε καὶ πάταγος δοκῶν
ἐπιπίπτουσιν τοῖς τοῦ Βενῶρ ὦσιν, τῶν
Ῥωμαίων στρατιωτῶν ὀλεθρὸν φερόντων διὰ
τῆς οἰκίας σκληρῶς διαζητούντων.

Ταῦτα τὰ ἀνελεήμονα θηρία
καταβάλλουσιν τοὺς ὑπηρέτας,
ῥήγνυσιν τὰς θύρας τῶν δωματίων.
Κραυγὴν γυναικὸς τινος· τῆς ἐμῆς
δὲ μητρός.

Μὴ φοβηθῆς, μήτερ. Οὐδὲν
γὰρ βία ἐποίησα. Ἐγὼ τοίνυν
μετ' αὐτῶν διαλογίσομαι
ὥστε συνήσουσιν ἐκ
τύχης τοῦτο γενόμενον.

Μηδამῶς, τέκ-
νον. Οὐδὲν γὰρ
παύσει ταῦτα
τὰ θηρία. Ἀλλὰ
κατάλιπέ με ταῖς
τιμωρίαις αὐτῶν.
Καὶ σὺγε φεύγε,
σῶζε σαυτόν.

Μεσσάλας,
ταῖς τῶν
στρατιωτῶν
βοαῖς ἐκέισε
προσαχθεῖς,
ἐτοιμὸς ἐστι
προδοῦναι
τοῦτον ὃς
ποτ' ἦν φίλος

Τί, ἐκεῖνοσὶ μόνον παῖς
ἐστίν. Ἄρα μὴ ἐκεῖνος δὲ
φονεὺς;

Οὐκ ἔστιν ἀμφισβητέον.
Σύλλαβε πάντας αὐτούς. Οἶδα
γὰρ αὐτοὺς ὁμωμοκότας ἐχθρὰν
εἰς τὴν Ῥώμην.

Ἀκούσας τάληθῃ,
βοήθησόν μοι, ὦ Μεσσάλα.
Μὴ ἐπίτρεπε αὐτοῖς τὴν τε
μητέρα καὶ τὴν ἀδελφὴν
ἀποσπᾶν, δέομαί σου.

Οὐκ ἐθέλω σ'
ἀπαλλάξαι ἀπὸ τοῦ
δικαίου. Ἡ γὰρ φιλία
ἡμῶν τέθηκεν. Ἐγὼ
πιστὸς Ῥωμαῖός εἰμι.

Τοῦ Μεσσάλα καταφρονήσαντος τὴν
τοῦ Βενῶρ δέησιν καὶ εἰς τὴν ὁδὸν
ἐπιστρεφόμενον, ἡ θεορσὰ ἐμπίπτει εἰς
τὰς χεῖρας τῶν στρατιωτῶν. Νῦν δ' ἡ
ἐλπίς τοῦ ἐκφύγειν πᾶσα ἀπόλωλεν.

Ἐν τῇ ᾠρᾷ τῆς τιμωρίας σου, Κύριε,
ἐμὴ εἴη ἡ κολάσουσα τὸν
Μεσσάλαν χεῖρ.

Πᾶσαι αἱ
πεῖραι τοῦ
Βενῶρ μάταιαί
εἰσιν. Πρὸ δὲ
τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτοῦ
ἐκπεπληγμένου,
ἡ θερσὰ καὶ ἡ
μήτηρ ὡς οἱ
κατώτατοι
κακοῦργοι
πάσχουσιν.

Ὁ Θεὸς δίκαιος ὧν ἐλέησει ὑμᾶς,
ἐὰν φείσησθε τῶν φίλων μου. Κατα-
λίπετε αὐτὰς ἐνθάδε. Ἐγὼ γὰρ δώσω
τὴν δίκην, ὅποیان ἂν ἐπιθῆτε αὐταῖς.

Ἐλκετε τὰς γυναῖκας
εἰς τὸν πύργον. Δή-
σατε τὸν νέον φονέα καὶ
ἐπισφραγίσате ταύτην.
τὴν ἄτιμον οἰκίαν.

Ὡς οὖν ὀλίγῳ χρόνῳ ἡ μακαρία
νεότης τοῦ Βενῶρ φοβερῶς
ἀπεπαύσατο. Ἡ μὲν μήτηρ αὐτοῦ
καὶ ἡ ἀδελφὴ ἀπεσπάρσθησαν, ἡ
δὲ οἰκία μιανθεῖσα ἠρπάσθη, ἡ
δὲ ψυχὴ ἐν τῇ τῶν Ῥωμαίων
δυνάμει ἐκινδυνεύετο.

Πάντα ἀπόλλωλεν. Ἡ γὰρ
Ῥώμη οὐ συγγιγνώσκει
τοῖς ἡσσοσιν.

Ὁ μὲν Βενῶρ ὀλίγον προσεῖχε
πότερον τευξομένου αὐτῷ βασά-
νου ἢ θανάτου ἢ δουλείας.
Πᾶσαι δὲ αἱ εὐχαὶ αὐτοῦ ἦσαν
ὑπὲρ τῆς μητρὸς καὶ τῆς ἀδελφῆς,
τῶν στρατιωτῶν σπευδόντων
αὐτὸν εἰς τὸ δεσμοτῆριον.

Εἰ καὶ ὁ βληθεὶς
κέραιος οὐκ ἀπεκτόνει
τὸν ἡγεμόνα, ἡ ὀργὴ
αὐτοῦ ἐσχάτη ἦν. Ὁ δὲ
τῶν ἐνόχων κρύφα ἄνευ
κρίσεως καταγνούς,
ἔπεμψε στρατιῶτα
πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ὁρ-
ῖνα πῖναξ ἐκκέοιτο.

Τοῦτο εἶη ἂν
παράδειγμα τοῖς
Ιουδαίοις τοῖς
συνομώσασιν
θάνατον τῷ
ἡγεμόνι.

Μέρος β'

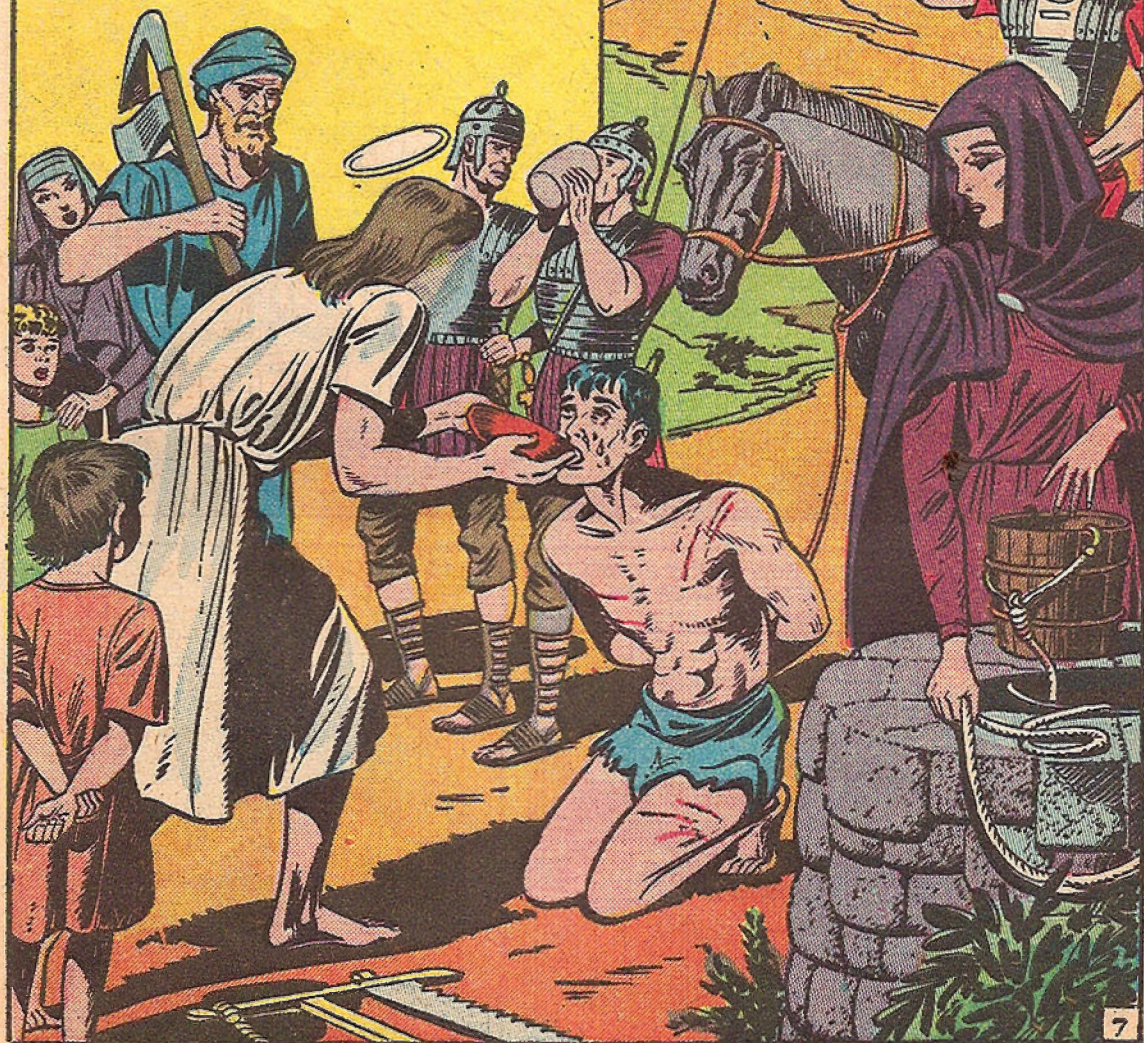
Ἵπηρεσία κατὰ θάλασσαν

Ὁ Βενῶρ παρεδόθη εἰς τὴν καταπονοῦσαν διὰ βίον ὑπηρεσίαν ἐν τοῖς κωπηλάταις, οἵτινες ὅμοιοί γε τοῖς νεκροῖς γενόμενοι ἐπὶ τῶν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ναυτικοῦ νεῶν ἦσαν.

Πορευόμενος δὲ πρὸς τὸν ἐγγύτατον λιμένα, ἔπεσε τετρυχώμενος καθ' ὁδόν. Οἱ μὲν στρατιῶται οὐκ ᾤκτερον αὐτόν, οἱ δὲ κωμῆται οὐκ ἐτόλμων βοηθεῖν.

Ἐκεῖσε δ' ὁ πρᾶυς Ἰωσήφ ἦλθεν, ὁ τέκτων ἀπὸ τῆς πλησίον πόλεως Ναζαρέθ. Ἠκολούθει δ' αὐτῷ ὁ νέος μαθητὴς αὐτοῦ, παῖς σχεδὸν ἡλικὸς τῷ Βενῶρ ὢν.

Ἐπειτα ὁ νεανίσκος, καταθέμενος τὰ ὄργανα, ἔλθων εἰς τὸ φρέαρ, κεράμῳ ἤρυσεν ὕδωρ. Καὶ κύψας εἰς τὸν δεσμώτην, ἔδωκεν αὐτῷ πίνειν. Οὐδεμίαν δὲ φωνὴν ἐφθέγγαντο. Ὡστε ὁ Βενῶρ καὶ ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας, τὸ πρότερον συντυχόντες, ἀπηλλάχθησαν ἀλλήλων.

Ὁ Βενῶρ ἔτη τρία ἐπόνησεν ἐρέσσω ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ νηϊ. Οἱ δ' ὑπηρεταὶ κατασεισγασμένοι τοιοῦτον βίον ἐβίουσαν ὥστε τὴν μὲν ψυχὴν συνεχῶς κακοπαθεῖν, τὸ δὲ σῶμα θαυμασίως καρτερὸν γίνεσθαι.

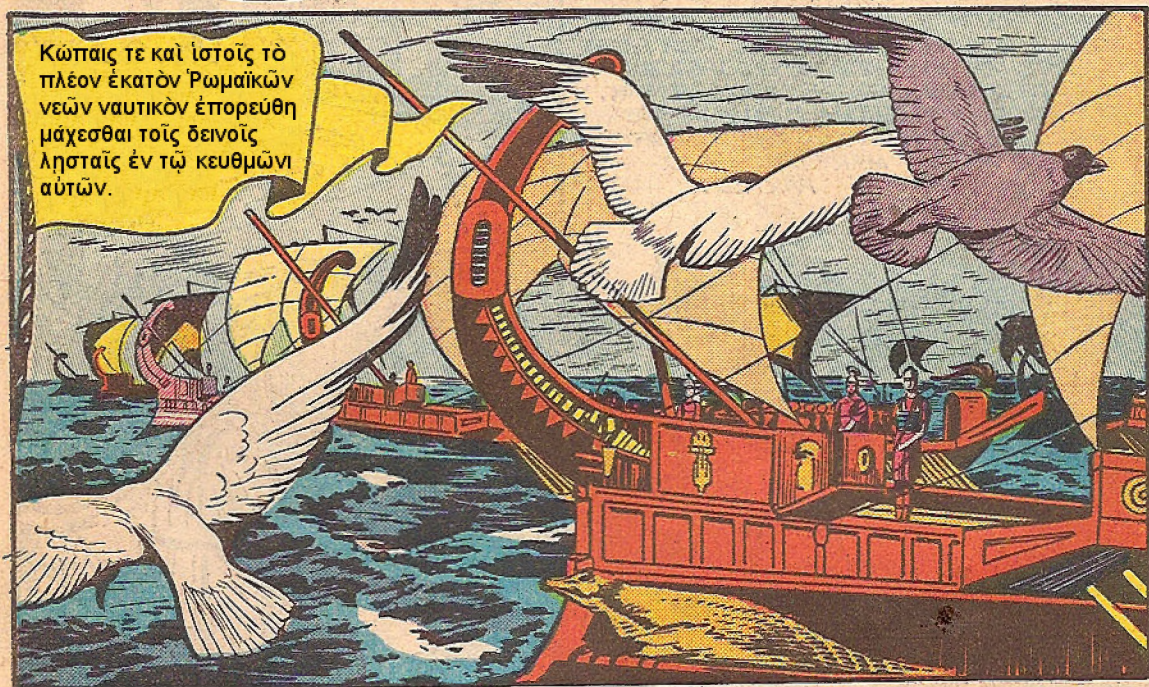

Κρύφα δὲ τῶν ὑπηρετῶν, ἡ ναὺς αὐτῶν ἦν μεγάλου Ῥωμαϊκοῦ ναυτικοῦ ναυαρχίς, τοῦ εὐδόξου ναυάρχου Κοῖντου Ἀρρίου στρατηγοῦντος.

Καίσαρ ἐκέλευσέ με καθελεῖν τὸ μέγα τῶν ληστῶν ναυτικόν, τὸ κακὸν τὰς τῶν ἐμπόρων ὁδοὺς ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει.

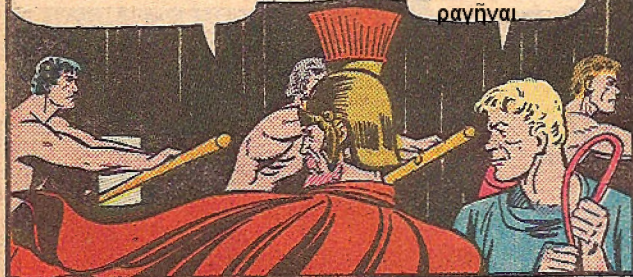
Κώπαις τε καὶ ἰστοῖς τὸ πλέον ἑκατὸν Ῥωμαϊκῶν νεῶν ναυτικὸν ἐπορεύθη μάχεσθαι τοῖς δεινοῖς λησταῖς ἐν τῷ κευθμῶνι αὐτῶν.

Ὁ Βενῶρ, τὰ μὲν ἰσχυρὸς τὸ σῶμα ὦν, τὰ δὲ μακρῶ τε καὶ ὁμαλῶ ὠθισμῷ ἐρέσσω, συνῶφθη ὑπὸ τοῦ ἐξετάζοντος ναυάρχου.

Ἄρα ἔγνωσ τὸν ἐξηκοστὸν ὑπηρετὴν; Ἰουδαῖος γάρ ἐστι καὶ δὴ νέος. Πρὸς τῶν θεῶν, θαυμάζω τὸν ἀνθρώπων.

Εἰκενός ἐστιν ὁ βελτιστός ἐρέτης ἡμῶν. Εἶδον γὰρ αὐτὸν κάμπτοντα τὴν κώπην ὥστε σχεδὸν καταρραγῆναι.

Εὐπειθὴς ὦν, ὠμολόγησε συμπράσσειν ὅποτε χρεια εἴη καὶ ἐν χειμῶνι καὶ ἐν μάχῃ.

Εἰ παρῇην ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ὅταν ἔλθῃ ὁ χρόνος τοῦ ἀναπαύεσθαι, πέμψον αὐτὸν πρὸς με. Ἐλθέτω δὲ μόνος.

Ἡ μὲν τοῦ ναυάρχου κέλευσις διαπράσσεται, ὁ δὲ Βενῶρ πρὸς τὸ ἐρωτώμενον αὐτοῦ ἀποκρινόμενος διηγείται τὴν τύχην καὶ τὰ συμβεβηκότα.

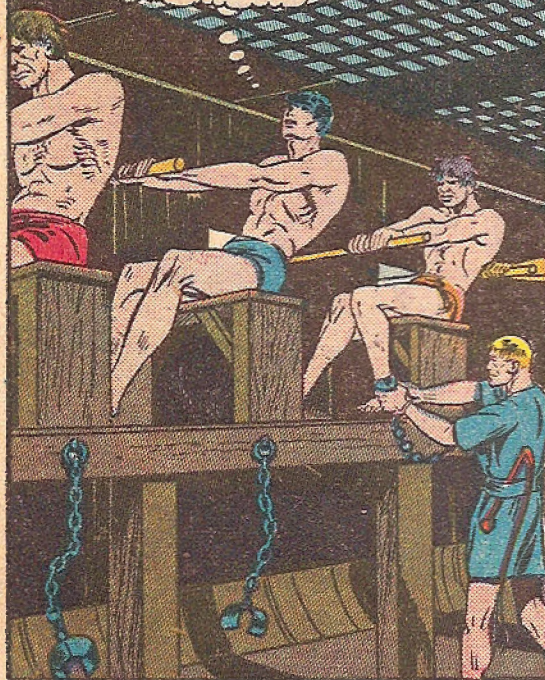
Πρόσθεν ἀκούσας ταῦτα, ὦμην ἅπαντας τοὺς ὧρ ἀποθανεῖν. Πολὺ δ' ἠδούμην τὸν τεθνηκότα πατέρα σου. Σὺ γε, υἱὸς αὐτοῦ ὢν, οὐκοῦν δικαίως διεκρίθης;

Οὐχί, κύριε. Οὐ γὰρ ἐξῆν μοι λαλεῖν.

Μετὰ ὀλίγας ἡμέρας, τοῦ τῶν ληστῶν ναυτικοῦ ἐπιφανέντος, ἡ σάλπιγξ σημαίνει. Ἐνομιζέτο δὲ πρὸ τῆς μάχης τοὺς ὑπηρετάς πέδαις δεθῆναι πρὸς τὰ ἐδῶλια. Διόπερ εἰ ἡ ναὺς ἢ καταδύοιτο ἢ πεπρησμένη εἴη, ἀνάγκη ἂν τοὺς ὑπηρετάς ἅμα αὐτῇ ἀπολέσθαι.

Ἀκούω δὴ καὶ πόδας καταπατοῦντας καὶ ὅπλα φοφοῦντα ἐν τῷ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος θορύβῳ. Ἀπορῶ οὖν τίνι αἱ νῆες μάχην συνάψουσιν.

Τίνος ἂν ἐπεθύμεις εἰ ἐλεύθερος ἦσθα καὶ ἤδεις τὴν μετέρα τε καὶ τὴν ἀδελφὴν σου τεθνηκυίας;

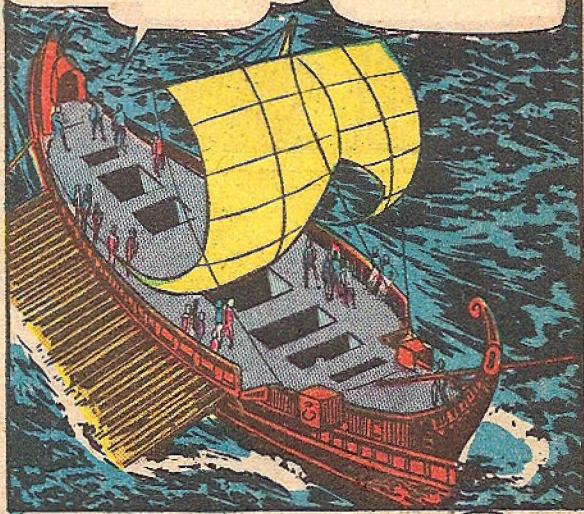
Στρατιώτης ἐγίνονμην ἂν, κύριε, ἀσκούμενος εἰς πόλεμον ἐν Ῥωμαϊκῷ στρατοπέδῳ.

Εξαίφνης δ' ὁ ναύαρχος γίνεταί τραχὺς, ὅτι ἀναμιμνήσκειται μὴ δεσπότην φιλίᾳ χρῆσθαι περὶ δούλου.

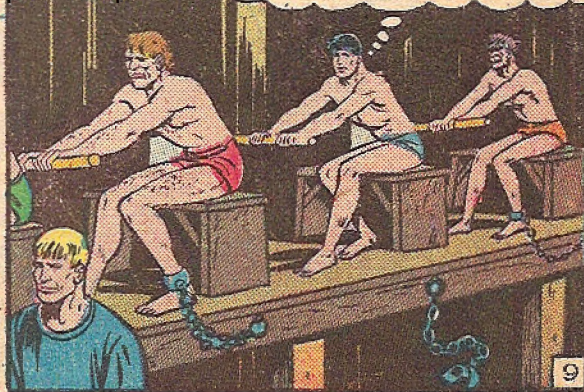
Ἰὼν μὴ ἐλπίδα λάβης ἐν ᾧ μεταξὺ ἡμῶν ἐγένετο. Μηδὲ ἐπιλάβῃ ποτὲ τοῦ σὲ μὲν Ἰουδαίου εἶναι οὐδὲ Ῥωμαίου.

Καυχῶμαι μὲν υἱὸς τοῦ Ἰσραὴλ ὢν, κύριε, χάριν δὲ ἔχω σοὶ τοῦ χαρίσασθαι μοι. Ἐρρωσο.

Ὁ φύλαξ διαπορευθεὶς πρὸς τὸν ἐγγύτατον ὑπηρετήν καταλείπει τὸ τοῦ Βενῶρ σφυρόν λελυμένον.

Μόνον κελεύσει παρὰ τοῦ ναυάρχου ἡ τύχησα ἂν τοῦτο τὸ εὐτύχημα. Ἐλπίς δὲ ἐστὶ μοι ἐλευθερωθῆναι, ἔάν αὐτὴ ἡ ναὺς νικήσῃ μάχην.

Οἱ μὲν ληστὰι, ἔχοντες σχεδὸν
τοσαύτας ναῦς ὅσας οἱ Ῥωμαῖοι,
ὑπομένουσιν εἰσβολὴν μαϊνόμενοι
τῇ τολμῇ. Ὑπὸ δὲ τοῦ καταστρώ-
ματος πάντες πλὴν ἐνὸς οἱ ὑπὲρ-
ταί εὐχονται ἐκείνους νικήσειν
ὥστε αὐτοὶ ἐλευθεροῦνται.

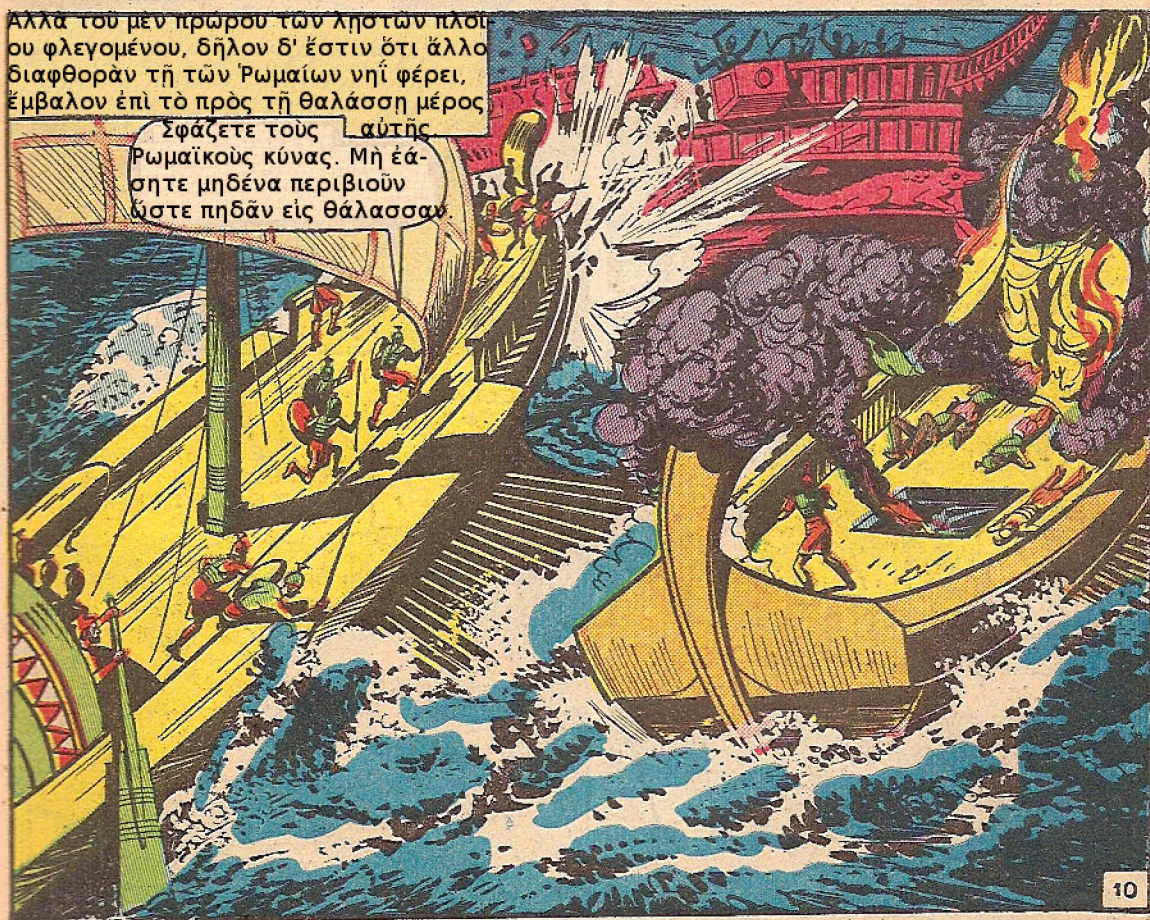
Αἱματι
τῶν Ῥω-
μαίων
ἐρυθραί-
νετε τὴν
θάλασσαν

Πλείονα πυρο-
βόλα. Φρύξομεν τοὺς
μῦας ἐν ταῖς νησίν.

Ἀλλὰ τοῦ μὲν πρώτου τῶν ληστῶν πλοῦ
ου φλεγόμενου, δῆλον δ' ἔστιν ὅτι ἄλλο
διαφθορὰν τῇ τῶν Ῥωμαίων νηὶ φέρει,
ἔμβalon ἐπὶ τὸ πρὸς τῇ θαλάσῃ μέρος.

Σφάζετε τοὺς αὐτῆς
Ῥωμαίους κύνας. Μὴ ἐά-
σητε μηδένα περιβοῦν
ὥστε πηδᾶν εἰς θάλασσαν.

Τῆς μεγάλης
νεῶς κυλινδου-
μένης, φόβος
ἐμπίπτει τοῖς
ὑπὸ τοῦ κατα-
στρώματος.
Τοῦ γὰρ Βενῶρ
εἰς σωτηρίαν
προιέναι
πειρωμένοι, οἱ
μὲν ὑπνέται
δεδεμένοι
κράζουσιν, οἱ
δὲ ἐπιβάται
τραυματισ-
θέντες
ὀδύρονται.

Οὐ μοι μελλητέον. Εἴ μὴ ἐπὶ
τὸ κατὰ στῶμα πρὶν παραγέ-
νωμαι τὸ πλοῖον καταδύναι, ἅμ'
αὐτῷ ἐπικαταβήσομαι εἰς τὰ
βαθέα τῆς θαλάσσης.

Ἀλλ' ἤδη
ὕστερον.

Βοηθεῖτε.
Ἀποπνιγη-
σόμεθα ὡς
μῦες.

Οὐδαμῶς. Ὡς γὰρ
Ῥωμαῖοι ἐμαχεσά-
μεθα. Ὡς οὖν
Ῥωμαῖοι ἀποθα-
νούμεθα.

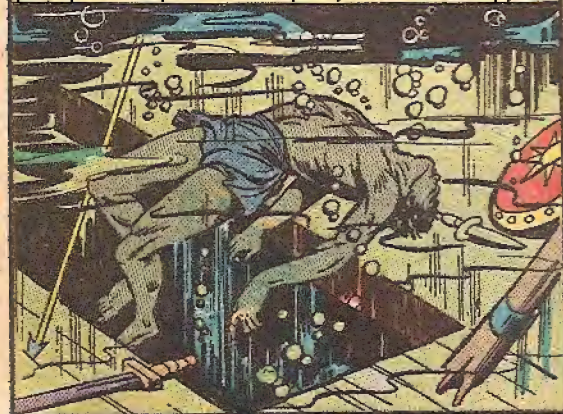
Κατέδου ἄρα ἡ τῶν Ῥωμαίων ναὺς αὐτοῖς τοῖς
ὑπνέταις κράζουσιν καὶ τοῖς φύλαξιν
νενικημένοις καὶ τῷ ἡγεμόνι, τῷ ναυάρχῳ,
καὶ τῷ Βενῶρ.

Φέρετε ἐγγὴ ἀκον-
τίζειν ἐπὶ πάντα τιν'
ὃς ἂν νέη. Ἀπόλονται
πάντες οἱ Ῥωμαῖοι.

Ὁ ἀσθμαίνων Βενῶρ διὰ τοῦ ὀξέος τῆς μάχης
καπνοῦ ἄλλους περιόντας πανταχοῦ ζητεῖ.

Ἀγαθὴ τύχη ὁ Βενῶρ βραδέως διὰ τὴν
ἀνεωγμένην θύραν ἀνανεῖ, τῆς νεῶς εἰς
βάθη τοῦ Αἰγαίου πελάγους καταδυοῦσης.

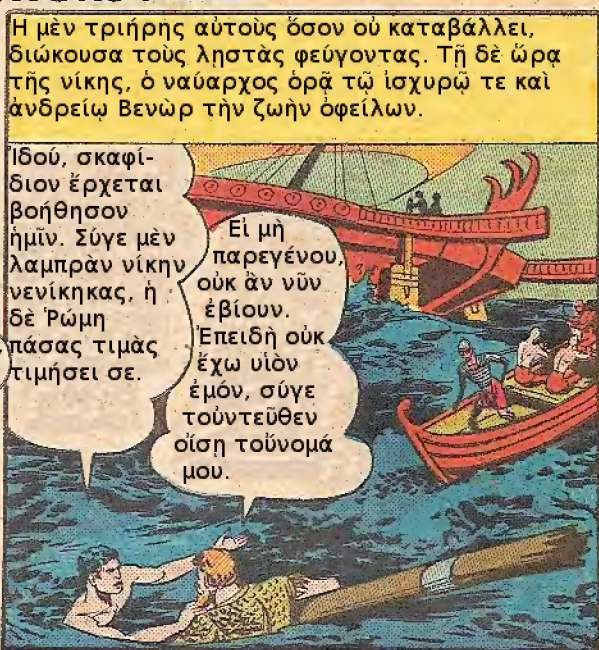
Εκεῖ παρεστὶ τις.
Ἀπρηρῶκεν ἡ δύναμις
αὐτοῦ. Δεῖ με εἰς αὐτὸν
ἀφίκεσθαι πρὶν καταδύναι.

Ο δὲ Βενῶρ οὐκ ὄρα τὸν ἐπιόντα κίνδυνον. Ἄλλη γὰρ τριήρης ἐπειγομένη πλοῖόν τι ληστικὸν καταλαβεῖν οὐ φείσεται τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ πειρωμένων.

Ἴδου, ὁ Κοῖντος Ἀρριος, ὁ ναύαρχος τοῦ ναυτικοῦ. Σώσατε αὐτόν.

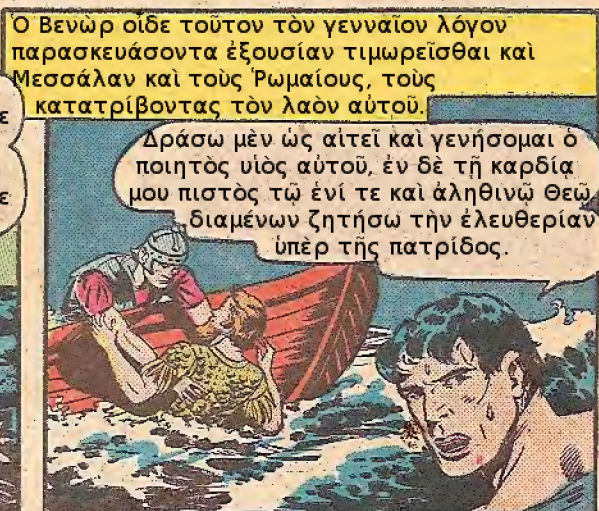
Ἴδου, σκαφίδιον ἔρχεται βοήθησον ἡμῖν. Σύ γε μὲν λαμπρὰν νίκην νενίκηκας, ἡ δὲ Ῥώμη πάσας τιμὰς τιμήσει σε.

Εἰ μὴ παρεγένου, οὐκ ἂν νῦν ἐβίουν. Ἐπειδὴ οὐκ ἔχω υἱὸν ἐμόν, σύ γε τούντεῦθεν οἶση τοῦνομά μου.

Οὐ δύνασαι Ῥωμαῖον ἐμε ποιῆσαι. Ἰουδαῖος γάρ εἰμι, ὀφείλω οὖν τῷ Θεῷ μού τε καὶ Μωϋσέως πιστεῦν καὶ τῷ Ἰσραὴλ ἀεὶ ἡ πίστις ἔσται.

Σὺ μεθέξεις τοῦ ἀξιώματός μου τε καὶ τῆς οὐσίας. Τούντεῦθεν δ' οὐδεὶς βλάψαι σε τολμήσει.

Ο Βενῶρ οἶδε τούτον τὸν γενναῖον λόγον παρασκευάσοντα ἐξουσίαν τιμωρεῖσθαι καὶ Μεσσάλαν καὶ τοὺς Ῥωμαίους, τοὺς κατατρίβοντας τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Δράσω μὲν ὡς αἰτεῖ καὶ γενήσομαι ὁ ποιητὸς υἱὸς αὐτοῦ, ἐν δὲ τῇ καρδίᾳ μου πιστὸς τῷ ἐνὶ τε καὶ ἀληθινῷ Θεῷ διαμένων ζητήσω τὴν ἐλευθερίαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

Ἐπανερχόμενος οὖν νενικηκὼς εἰς τὸν τῶν Ῥωμαίων λιμένα, ὁ Κοῖντος Ἀρριος ἔτυχεν ὧν ἐπετεθυμήκει.

Ἐπειδὴ ἔσωσε τὸν βίον μου, τὸν δὲ τὸν ἀνδρείον νεανίαν υἱόν τε καὶ κληρονόμον πεποίηκα. Τούντεῦθεν ἄρα μόνον τοῦνομά μου κληθήσεται.

Εκεῖνῳ δώσομεν τὴν αὐτὴν τιμὴν, ὡ γενναῖε Ἀρριε, οἷαν δίδομεν σοί.

Μέρος γ'

Ἡ μακρὰ ὁδὸς εἰς
τὴν τιμωρίαν.

Ἐν τῇ Ῥώμῃ, πέντε ἔτεσιν ὕστερον, ἡ
τύχη τοῦ Βενῶρ μετεβέβλητο. Ὁ δὲ,
υἱὸς τοῦ ναυράρχου Ἀρρίου ὦν, εὖ
ἡσκητο ἐν τῇ τε πολεμικῇ καὶ ἐν τοῖς
δεινοῖς τῶν Ῥωμαίων ἀγῶσιν. Παρὰ
δὲ πάντα τὸν χρόνον λήθη μὲν ἦν
τοῦ Βενῶρ ἔτι Ἰουδαίου ὄντος, ὁ
γὰρ οὕτως εἶχεν ὡσπερ Ῥωμαῖος
νεανίας.

Νῦν δέ, τοῦ ποιητοῦ πατρὸς
θανόντος, ὁ Βενῶρ ἐγένετο
πλούσιός τε καὶ δυνατός, ὃ ἔξεστι
καὶ τιμωρεῖσθαι Μεσσάλαν καὶ διὰ
ἐτῶν ἡσκημένον σχολάζειν τῷ
ἀπολλύναι τοὺς Ῥωμαίους δεσπότας.

Εὐθὺς οὖν ἐνέβη νεῶς ἐμπορικῆς
ἀναγομένης εἰς Ἀντιόχειαν, ὡς ἐκεῖ
τὸν Μεσσάλαν ζητήσων.

Τῆς νεῶς εἰς τὸν ἐν Ἀντιοχείᾳ λιμένα πλεούσης, περίεργος γίνεταί ὁ Βενῶρ.

Ναύκληρε, τίνος ἐστὶν ἐκεῖνα τὰ πλοῖα τὰ ἔχοντα ἰστίον μήλινον;

Σιμωνίδου ἐστὶν, τοῦ πλουσιωτάτου ἐμπόρου. Ὅνομα μὲν Ἑλληνικόν ἐστὶν αὐτῷ, ὃς δ' Ἰουδαῖός ἐστιν, ἀπελεύθερος τοῦ παλαιοῦ οἴκου Ὁρῶν.

Τί λέγεις; Ἄρα μὴ νῦν οἱ δοῦλοι οὕτως αὐξάνονται ὥστε ὅμοιοι τοῖς ἑαυτῶν δεσπόταις πρὸς τὰ χρήματα εἶναι;

Τοῦ κυρίου ἀποθάνοντος, εὐθύς ἀφανὴς ἐγένετο ὁ οἶκος, ὅτι ὁ νέος υἱὸς συνελήφθη πειρώμενος τὸν Ῥωμαῖον ἡγεμόνα ἀποκτείνει.

Ἀλλὰ τούτων οὕτως ἐχόντων, ἀνάγκη ἦν τοὺς Ῥωμαίους πάντα τοῦ οἴκου χρήματα δημεῦσαι.

Ὁ Σιμωνίδης δεινός ἐστιν. Ὁ δὲ, ἐπίτροπος τῶν Ὁρῶν ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ ὢν, ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων πολλὰς ναυς τε καὶ φορτία ἀπέκρυπτεν. Δις ἐβασάνισαν αὐτόν, οὐδὲν δὲ ἐπύθοντο.

Λέγεται δὴ ἅπαντα τῷ Σιμωνίδῃ παρατιθέμενα χρυσὰ γίνεσθαι. Διὰ γὰρ ὀκτῶ ἔτη πολλάκις ἐδιπλασίασε τὰ χρήματα.

Θαυμαστός ὁ μῦθος. Χάριν ἔχω σοι ὅτι διήγησαι, ναύκληρε.

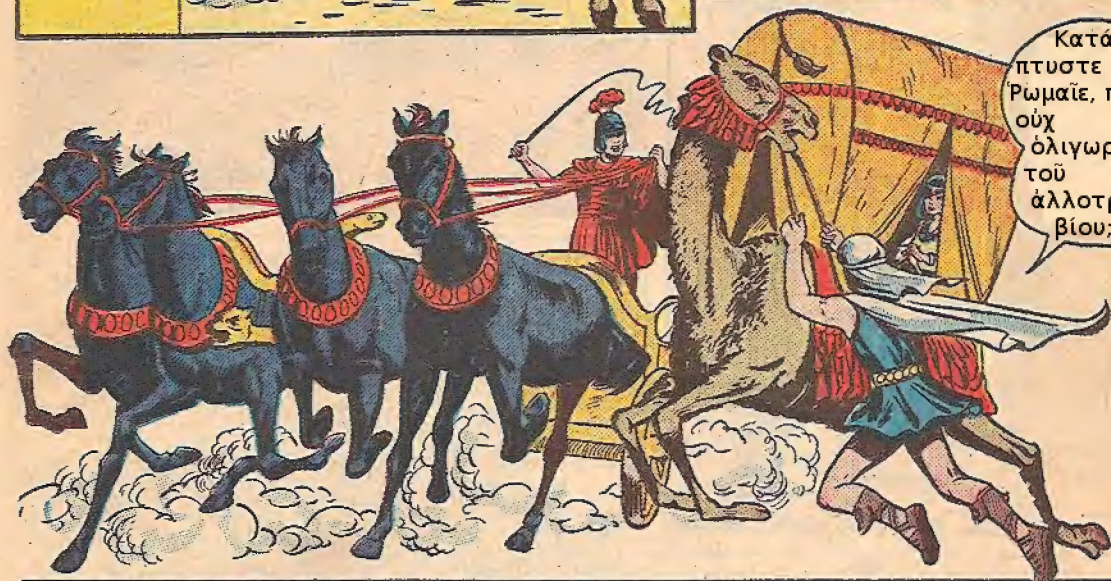
Χρή με εἰς τὴν γῆν σπεύδειν ζητήσων τὸν Σιμωνίδην. Οὗτος γὰρ ἐτί πιστός ἴσως ἐστὶν ὥστε φυλάσσειν ταῦτα τὰ χρήματα ὑπὲρ ἐμοῦ. Καὶ δήπου οἶδε τὰ γεγόμενα τῇ τε μητρί μου καὶ τῇ ἀδελφῇ.

Ἀμα εἰς
Ἀντιόχειαν
εἰσεληλυθώς,
ὁ Βενῶρ
εὕρισκε τόν
τε Ἄρεα καί
τὸ Ἑρῶτα
προσδο-
κούντας
αὐτόν.

Φυλάξασθε,
μὴ τὸ ἄρμα
προσπέσῃ
ὑμῖν.

Κατά-
πτυστε
Ῥωμαῖε, πῶς
οὐχ
ὀλιγωρεῖς
τοῦ
ἀλλοτρίου
βίου;

Χάριν πλείστην
οἶδά σοι, ὦ
ἀνδρεῖε ξένε. Βαλ-
τασάρ μὲν εἰμι, ὁ
ἀπὸ γῆς Αἰγύπτου.
Αὕτη δ' ἐστὶν Ἰράς,
ἡ θυγάτηρ μου.

Θαυμασία ἡ τύχη, πά-
τερ. Ὅτι ὁ εἰς εὐ-
γενῆς νεανίας ἀ-
πέκτεινεν ἂν
ἡμᾶς, εἰ μὴ ὁ ἀν-
δρεῖος ἕτερος
παρεγένετο.

Πρὸς τῶν
θεῶν, ὥς γεν-
ναῖα καὶ καλὴ εἶ.
Ἀρα συγγνωστός
εἰμι τῆς ἀβου-
λίας μου.

Ἐκεῖνός ἐστιν ὁ
μέγας Μεσσάλας,
ὃς σὺ φανερώς
κατηράσω.

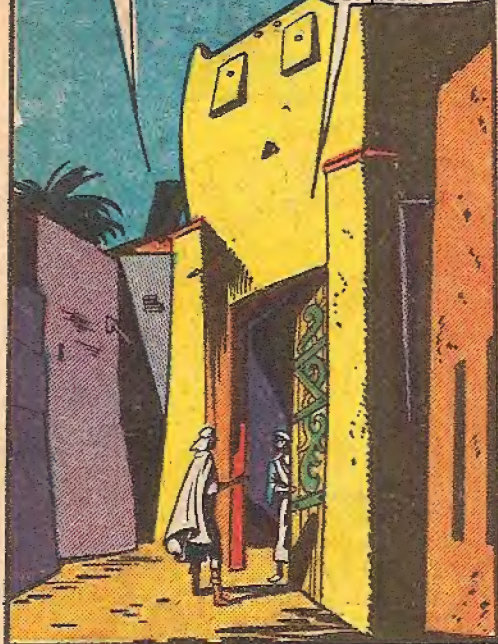
Διοπερ, ὦ χαρίε-
σα γύναι, εἰ καὶ
θαῦμα δοκεῖ, νῦν δὲ
συντετύχηκα καὶ τῷ
ἀνδρὶ δὴ μισῶ καὶ
τῇ γυναικὶ ἣ ἔρωτι
νικῶ ἂν με.

Επειδὴ ἐξαίφνης ἀπήντησε τῇ τε καλῇ Αἰγυπτία καὶ τῷ ἐχθίστῳ Μεσσάλα, ὁ Βενῶρ ζητεῖ τὸν τοῦ πατρὸς ἀπελεύθερον, τὸν πλούσιον Σιμωνίδην.

Εἶπε τῷ κυρίῳ σου ὅτι τις, ὃν παιδίον ὄντα ἐπὶ τῶν γονάτων ἔσχες, ἐπιθυμεῖ διαλέγεσθαί σοι.

Ἐμοὶ ἐμπειρῶ ὄντι μᾶλλον δοκεῖς Ἰουδαῖος ἢ Ῥωμαῖος, ἀγαθὲ ἄνερ. Ἀκολουθεῖ μοι.

Πρῶτον ὑποπτος γενόμενος, ὁ Σιμωνίδης ταχέως πείθεται τῷ τοῦ νεανίου θαυμασίῳ μύθῳ ὅτι οὗτος δὴ υἱὸς καὶ κληρόνομος τοῦ οἴκου ὧρ ἔστιν.

..καὶ μετὰ τὰ δεινὰ ἐμοὶ καὶ τῷ οἴκῳ συμβάντα, πλούσιός τε καὶ δυνατὸς ἐγενόμην. Νῦν δέ

Αἱ ἄρα προσευχαὶ μου ἐπανερχομαι εἰς τὰ εἰσηκούσθησαν, καὶ γὰρ πεφύ- ἱεροσόλυμα, ὅπου τῷ λαχά τε καὶ ἠύξηκα τὴν οὐσίαν ὀνόματί μου τῷ σου, παρ' ἐλπίδα ἐλπίζων σε δικαίῳ ἄνακα-λέσομαι.

Ἐμοὶ πιστεῦε, ἀγαθὲ Σιμωνίδα, περὶ τῶν τῇ τε μητρὶ καὶ τῇ ἀδελ- ἔχω ἐν τοῖς ἱεροφῇ γενομένων ὡς μαλίστα σολύμοις, οὐδὲν δέ πε-μέλει μοι. Ἔως ἂν εὔρω τοὺς ρὶ τῆς τε μητρός τάφους αὐτῶν, οὐ μὴ ἀποπαύ-σου καὶ τῆς θερσᾶ σομαι τοῦ αὐτὰς ζητεῖν. ἡκούσθη ἐξ οὗ εἰς

Νῦν πλουσιώτατος ἐν τῇ τῶν Ῥωμαίων βασιλείᾳ πολίτης εἰ. Εἰ μὴ ἐπεστράφης, ἐπεμελή-σαμην ἂν ταύτης τῆς εὐπορίας ὅπως πάντες οἱ Ῥωμαῖοι, ρὶ ἡμέτεροι δεσ-πόται, ἀπολ-λύσιν.

Ὁμνυμι τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ οὕτως γενήσεσθαι ὥστε παρασκεύασαι. Κατὰ-ρατος οὖν ἡ Ῥώμη πᾶσιν τοῖς Ῥωμαῖοις.

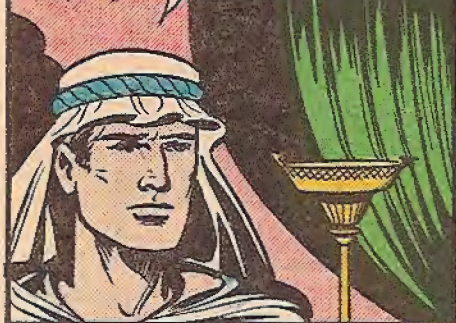

Ὁ χρό-νος ἐπέ-ρχεται τι πράττειν. Διὰ γὰρ πολλοὺς ἐνιαυτοὺς ἀκοῇ θαυμάσια τίς ἐστὶν μέγαν ηγεμόνα ἐν βραχεὶ φανήσεσθαι ἐν τοῖς Ἰουδαίοις. Ἦκου-σα τοῦ Βαλτασάρ, σοφοῦ τε καὶ πολυμαθοῦς ὁδοιπόρου ἀπ' Αἰγύπτου ὄντος, πάλαι πολλὰ ἤδη ἔτη παιδίον ἰδόν-τος καὶ ὁμνύντος τοῦτο γεν-νηθῆναι ὥστε τὸν τῶν Ἰου-δαίων βασιλέα εἶναι.

Ο του Βενώρ θυμός διά τὸ τοῦ Σιμωνίδου ἀγγελμα πρὸς πόλεμον ἐγείρεται τε καὶ φλέγεται.

Διὰ πολλῶν ἐτῶν οἱ προφῆται πε-
προφήτευκαν Χριστὸν ἐρχόμενον, ὅστις
ἡγήσεται τῷ λαῷ ἡμῶν ὥστε ἄρχοντας
τῆς οἰκουμένης γενέσθαι. Ὅταν δ' ὁ κα-
νὸς βασιλεὺς ἡμῶν φανῇ, χρειὰν ἔξει
στρατιωτῶν τε καὶ χρημάτων. Δύνα-
μαι ἔγωγε συλλαμβάνεσθαι
αὐτῷ εἰς ταῦτα.

Πορευθεὶς λάλησον τῷ
Βαλτασάρ ἵνα γινώσκῃς,
ὅ τι εἶδε, μηδὲ πλείον
πιστεύει πᾶσιν τοῖς ῥή-
μασιν αὐτοῦ. Ἐπαγ-
γέλλεται γὰρ ἐκείνον
τὸν βασιλέα οὔτε ζητή-
σειν ἐξουσίαν οὔτε δόξαν
οὔτε τιμωρίαν τὴν ἡμῶν
προσῆκουσαν.

Ὁ ἄρα Βαλτασάρ οὐκ
ἀνέγνωνκε τοὺς προφῆτας.
Ὁ γὰρ Χριστὸς τοιοῦτος
πολεμιστὴς ἔσται οἷος ὁ
βασιλεὺς Δαυὶδ καὶ
τοιαύτην δύναμιν ἔξει οἷα
τὴν Ῥώμην συντρίψει.

Ἐξαίφνης γλυκὺ
καὶ καλὸν τι
ἐναντίον αὐτῶν
φαίνεται. Ὁ δὲ
Βενώρ θαυμάζει
παραβάλλων
ταύτην τὴν
ἀγνὴν τε καὶ
καλὴν παρθένον
ἐκείνη τῇ
Αἰγυπτίᾳ, ἥ πρῶτῃ
ἀπήντησεν,
ἐπαφροδίτῳ ξένῃ.

Ἰδοὺ, ἡ θυγάτηρ μου Ἑσθήρ. Καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς
ἦν δούλη τοῦ πατρός σου. Οὗτός ἐστιν, ὦ φίλη, ὁ
υἱὸς ὃν πάντες ἠυχόμεθα ἐπανίεναι.

Ω, ὡς
ἐρρωμένος καὶ
εὐπρεπὴς ἐστὶ
πάτερ.

Ἡ εὐνοία τοιαύτης
τιμωτέρα τοῦ χρυσοῦ.
Οὐκ ἐπιλήσομαι ταύτης
τῆς καλῆς.

Δεῖ με ὀλίγα μετὰ τοῦ νέου
κυρίου λέγειν, Ἑσθήρ.
Ἀπελθούσα οὖν, δέομαί
σου, πέμψον πρὸς ἐμὲ
Μαλῶχ τὸν δούλόν μου,
ὅστις τούντευθεν
ἔσται τῷ Βεν-
ῳ φίλος τε
καὶ φύλαξ.

Ποιήσω,
πάτερ.

Ὁ Μαλῶχ ἄξει σε πρὸς
τὸν Βαλτασάρ, ξενιζό-
μενον ὑπὸ τοῦ πρεσβυ-
τέρου Ἰλδεριμοῦ, τοῦ
ἐκ τῆς ἐρήμου χώρας
δυνατοῦ. Τὸ δὲ στρατό-
πεδον αὐτοῦ ὀνομάζε-
ται ὁ φοινικῶν.

Εὐθὺς μὲν εἶμι, ὁ δὲ
Βαλτασάρ ἤδη οἶδέ με.
Καλῶς γὰρ συνέβη μοι τὸ
αὐτὸν ἅμα τῇ θυγατρὶ ἐκ
συμφορᾶς
σῶσαι.

Ἀμα τῷ
Μαλῶχ, τῷ
τοῦ Σιμωνίδου
δούλῳ, ὁ
Βενῶρ
ἐξελαύνει ἐκ
τῆς πόλεως
πρὸς τὸ τοῦ
πρεσβυτέρου
Ἰλδεριμοῦ
στρατόπεδον.

Ἰδοὺ, ὁ φοινικῶν, ἡ πατρίδα οἰκία
τοῦ μεγάλου πρεσβυτέρου. Οἱ δὲ
Ῥωμαῖοι ἤδη δημεύσαντες πολλὰ τῶν
χρημάτων αὐτοῦ καὶ νῦν πειρῶνται
ἀποστρεῖν αὐτὸν τῶν καλῶν ἵππων

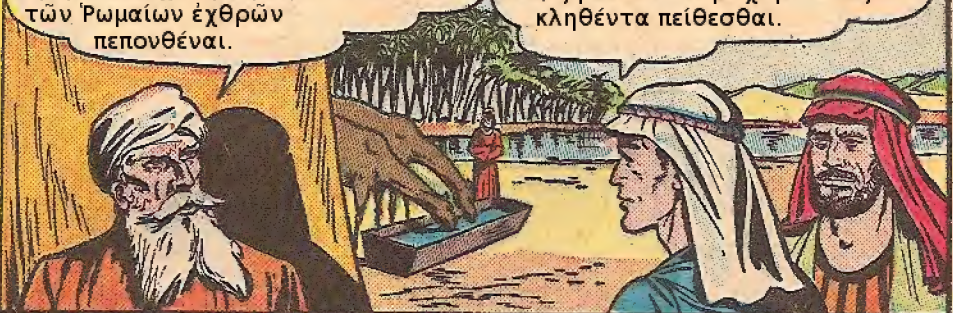
Μέτοχος οὖν ἐστὶ τοῦ πρὸς
τοὺς Ῥωμαίους μίσεός μου.
Εἰσώμεν τὸ στρατόπεδον.

Ἀκούσας τὸν
Βενῶρ
ἐχθιστὸν τῇ
Ῥώμῃ ὄντα, ὁ
πρεσβύτερος
ἐκ τῆς σκηνῆς
ἐξέρχεται ὡς
τὸν Βενῶρ
ἀσπασόμενος.

Ἐλθέ, νεανία, καὶ συνδειπνήσον μοι.
Ὁ γὰρ Μαλῶχ λέγει μοί σε πολλὰ διὰ
τῶν Ῥωμαίων ἐχθρῶν
πεπονθέναι.

Τὸν μὲν Βαλτασάρ, τὸν ξένον
σου, ζητῶ. Δεῖ δέ με χαριέντως
κληθέντα πείθεσθαι.

Ὁ
πρεσβύτερος
Ἰλδεριμὸς τῆς
μεγάλης τοῦ
Βενῶρ
δυνάμεως ἐν
ταῖς ναυσὶ
πεπορισμένης
αἰσθόμενος
καὶ ἀκούσας
αὐτὸν ἐν
Ῥώμῃ ἐν τοῖς
ἀγῶσιν
ἡσκημέναι,
παραίνει τῷ
νεανίᾳ τὸ
ἑαυτοῦ
τέθριππον ἐν
τῷ μέλλοντι
ἀγῶνι ἐν τῷ
ἵπποδρόμῳ
ἐλαύνειν.

Ως, ὡς οἱ Ῥωμαῖοι ὠργι-
ζοντο ἂν, εἰ ὁ ἡνίοχος
ὄν φιλοῦσιν, ὁ Μεσσά-
λας, Ἰουδαίου τινὸς ἡ-
σάτο. Οἱ μὲν ἵπποι μου
θάσσουσιν ἐν τῇ οἰκου-
μένῃ, χαλεπὴ δὲ καὶ θυ-
σκολος ἡ περὶ αὐτοὺς
ἡνιόχησις. Σὺγε μόνος
ἐκ πάντων τῶν γνωρί-
μων μου δύνασαι
ἐλαύνειν αὐτοὺς
ὥστε νικῆσαι.

Οὐχ ἤδιον ἂν
τιμωροίμην ἢ
καταπιέζω
τὸν ὑπερήφα-
νον Μεσσάλαν
ἐναντίον τῶν
τε φίλων
καὶ τῶν
ἐχθρῶν.

Μὴ θρασύτε-
ρος γένῃ ἀλλὰ
φυλάσσου τὸν
Μεσσάλαν, ἄ-
πιστον καὶ
ἀνελεήμονα
ἡνίοχον ὄντα.
Χρεῖαν γὰρ
ἔξεις τεχνῶν
τε καὶ πόρων
τῶν ἀπάν-
των ἵνα
νικήσῃς
αὐτόν.

Ἐπαύριον μὲν
βουλευσόμεθα,
νῦν δέ, δέομαί σου,
ἐπισκοπήσωμεν
τὸν Βαλτασάρ.

Ὁ πρεσβύτερος, διερχόμενος πολλές σκηνάς τε καὶ ἀγρίδια καλῶν Ἀραβικῶν ἵππων, ἄγει τὸν Βενῶρ πρὸς τὴν σκηνὴν Βαλτασάρ τοῦ Αἰγυπτίου.

Χαίρε, ὦ σοφὲ Βαλτασάρ. Διὰ τὴν μνήμην τοῦ εὐεργετήματος ὑπὲρ σοῦ πρῶτῃ ποιηθέντος, ῥᾶδιόν ἐστὶ μοί σε μεῖζόν τι αἰτῆσαι.

Ὁ μὲν Κύριος ἀπέστειλέ σε σῶσαι τὴν θυγατέρα μου καὶ ἑμαυτόν. Ὁ οὖν Θεὸς θέλει μέ σοι συγχωρεῖν ὅ τι αὖν αἰτήσης.

Τοῦ ἀγαθοῦ Σιμωνίδου τὸν θαυμάσιον λόγον σου εἰρηκότος μοι, ἔρχομαι δεησόμενος ἀκούειν αὐτόν.

Ὁ Μαλῶχ, ὁ δοῦλός σου, ἤδη εἶρηκε δίκαιόν σοι λόγον εἶναι ἀκούειν πάντα ἅπερ ἔρῳ. Ἄγε, πορευθῶμεν ὑπὸ τὸ στέγασμα τῆς σκηνῆς.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς σῆς χώρας, τῆς Ἰουδαίας, ἀρχομένου τοῦ χειμῶνος πρὸ κθ' ἑτῶν, μόνος καὶ ἄοπλος ἐκ τῆς οἰκίας μου τῆς ἐν μακρᾷ Αἰγύπτῳ πορευθεὶς, χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ οὐράνοθεν, ἐκεῖ ἔμενον δύο ἀπὸ μακρόθεν σοφούς...

Ἀλλὰ οὐ περὶ ἐμοῦ διηγήσομαί σοι. Ἐὰ μᾶλλον με οὕτω διέρχεσθαι τὸν λόγον ὥς οὗτός ποτε ἀπογραφῆσεται ἀναγινωσκόμενος ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀγεννήτων.

Ὁ λόγος τοῦ Βαλτασάρ

Νυκτός τινος Δεκεμβρίου
ψυχρᾶς οὔσης, δύο ὁδοιπόροι
ξενοδοχείον ἐζήτουν ἐν πόλει
καλουμένην Βηθλέεμ,
ἀπεχούση πεντήκοντα
μάλιστα σταδίου ἀπὸ τῆς
παλαιᾶς πόλεως τῶν
Ἱεροσολύμων. Ἰωσήφ γάρ,
ταπεινὸς τέκτων ὢν, καὶ ἡ
γυνὴ αὐτοῦ Μαριάμ
ἀνεβεβήκεσαν ἐκ πόλεως
Ναζαρέθ εἰς τὴν Ἰουδαίαν.
Καὶ ἐκεῖθεν διὰ τῆς ὁδοῦ εἰς
Βηθλέεμ, ὅποι ἠναγκάζοντο
πορεύεσθαι τοῦ
ἀπογράφεσθαι ἐν ἀπογραφῇ
ὑπὸ τοῦ Ῥωμαίου
αὐτοκράτορος ἐπιτεταγμένη.

Ἐλυπεῖτο δ' ὁ Ἰωσήφ εἰσάγων τὴν Μαριάμ εἰς
αὐλὴν πρὸ πανδοκείου τινὸς ἐν τῷ προαστίῳ.
Τὸ μὲν γὰρ πανδοκεῖόν τε καὶ οἱ οἴκοι μεστοὶ
ἦσαν, ὁ δ' Ἰωσήφ ἐφοβεῖτο μὴ ἢ τε Μαριάμ καὶ
τὸ παιδάριον τὸ τικτόμενον ἀπόλυνται, ἐὰν
μὴ ξενοδοχείον αὐτοῖς παρασχῇ.

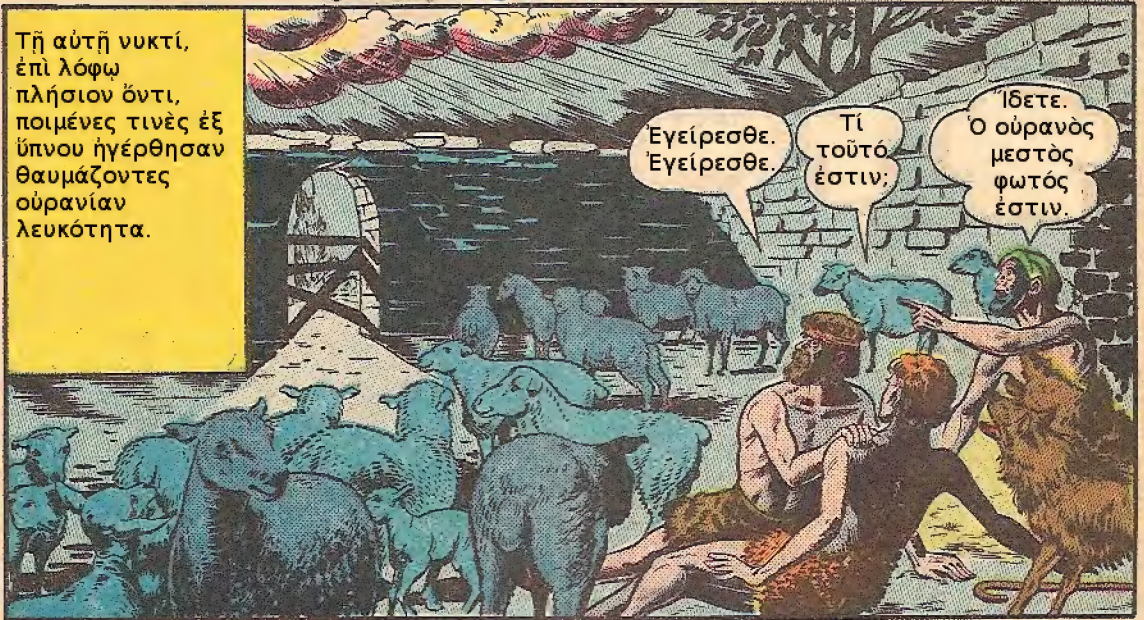

Ὁ δὲ κάπηλος ὥκτειρε τὸν τε Ναζωραῖον
καὶ τὴν γεγαμημένην αὐτοῦ..

Εἰ καὶ οὐ δύναμαι δέχεσθαι ὑμᾶς ἐν
τῷ πανδοκείῳ, μέχρι τοῦ δυνατοῦ Δίδωμί
ὑμῶν. Ἡ γὰρ οἰκία μου σοὶ τὴν
ὑποδοχὴν ἐναντίον τοῦ εὐλογίαν τοῦ
στόματος σπηλαίου τινὸς ἀοίκου
ὅπου τὰ πρόβατα ἡμῶν αὐλί-
ζεται. Καὶ ἐκεῖ εὐρήσεσθε θερ-
μὸν τόπον διὰ νυκτός.
Σπεύσατέ γ' ἔσω.

Τῇ αὐτῇ νυκτί,
ἐπὶ λόφῳ
πλήσιον ὄντι,
ποιμένες τινὲς ἐξ
ύπνου ἠγέρθησαν
θαυμάζοντες
οὐρανίαν
λευκότητα.

Εγείρεσθε.
Εγείρεσθε.

Τί
τοῦτό
ἐστίν;

Ἴδετε.
Ὁ οὐρανὸς
μεστὸς
φωτὸς
ἐστίν.

Καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς καὶ δόξα
Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν
φόβον μέγαν.

Μὴ φοβεῖσθε: ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν
χαρὰν μεγάλην ἣτις ἐσται παντὶ τῷ λαῷ.

Ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν
σήμερον σωτὴρ ὃς
ἐστὶν Χριστὸς
Κύριος ἐν πόλει
Δαυὶδ. Καὶ τοῦτο
ὑμῖν τὸ σημεῖον,
εὐρήσετε βρέφος
ἐσπαργανωμένον
καὶ κείμενον ἐν
φάτνῃ.

Δόξα ἐν
ὑψίστοις Θεῷ

καὶ ἐπὶ
γῆς

εἰρήνῃ ἐν
ἀνθρώποις

εὐδοκίας.

Τῆς οὐρανόυ στρατιάς ἐκπετομένης, οἱ ποιμένες οὐδὲ ὀλίγον χρόνον περιέμειναν.

Καὶ οἱ ποιμένες ἀνεύραν πάντα καθὼς ὁ ἄγγελος ἐλάλησε πρὸς αὐτούς· τὴν τε Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ, ἰδόντες δὲ ἐγνώρισαν καὶ ὑπέστρεψαν εἰς τὴν ποίμνην αὐτῶν, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεόν. Ἡ δὲ Μαριάμ συνετήρει πάντα ταῦτα συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

Ὁ Χριστὸς ἔστιν.

Ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Ὁ Κύριός ἐστι καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπάνω τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς.

Διὰ πολλοῦ χρόνου ἀστήρ τις θαυμασίᾳ λευκότητι διεληλύθει τοὺς οὐρανοὺς, ἡγούμενος τρεῖς ἁγίους μάγους ἀπὸ μακρόθεν πορευομένους. Κεχρηματισμένοι δὲ ὑπὸ Θεοῦ

καὶ αὐτοὶ ἐγνώσαν ἐγγὺς γιγνόμενοι τῶν Ἱεροσολύμων. Νῦν δὴ τοῦ ἀστέρος ἐν τῷ οὐρανῷ μένοντος, οἱ μάγοι συνήκαν τὴν ὁδὸν αὐτίκα ἀνύσοντας.

Ἐνδεκάτῃ ἡμέρᾳ ὕστερον τοῦ βρέφους Χριστοῦ γενομένου, οἱ τρεῖς μάγοι, αὐτὸν μετερχόμενοι, διὰ τῆς πυλῆς Δαμάσκου εἰς Ἱεροσόλυμα εἰσῆλθον.

Εἷς τῶν ἐπισήμων ὁδοιπόρων ἀπλῶς ἐρωτῶν ἐτάρασσε τὸν λαόν.

Ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

Τίς;

Οὐκ ἐγνώκαμεν αὐτόν.

Τίνες εἰσὶν οὗτοι οἱ ἐλαύνοντες τοιοῦτους καμήλους;

Ξένοι μὲν εἰσὶ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν. Ἰδετε δὲ πῶς βλέπουσι πρὸς ἡμᾶς. Τί δὴ ὀρώσιν;

Αὐθις καὶ μάλα μὲν διὰ τῆς πόλεως ἐρωτῶντες, οὐδὲ λαμβάνοντες οὐδεμίαν ἀπόκρισιν, οἱ μάγοι ἐκλήθησαν πρὸς τὸν πανοῦργον βασιλέα Ἡρῶδην, ὅσπερ ἐφοβέτο μὴ νέος ἡγεμὼν τις πέφανται ὡς καταστησόμενος ἀντὶ αὐτοῦ εἰς ἀρχήν.

Εἰ ἀληθῶς ὁ Χριστὸς ἐλήλυθε, αἱ προφητεῖαι ἀποκαλύπτουσιν ἐκεῖνον ἐν Βηθλέεμ γενήσεσθαι. Πορευθέντες ἐξετάσατε ἀκριβῶς περὶ τοῦ παιδίου: ἐπὰν δὲ εὕρητε ἀπαγγείλατέ μοι.

Εὖ χρήσομαι πάντι τινὶ ἀρτιγεννητῷ βασιλεῖ, ἐὰν οὗτοι οἱ μωροὶ εὕρωσιν αὐτόν.

Τῆς τρίτης φυλακῆς ἀρχομένης, οἱ μάγοι ἀφίκοντο εἰς πόλιν Βηθλέεμ. Καὶ ἰδοὺ εἰστήκει ὁ ἀστὴρ, ὥς τοσαύτας ἡμέρας ἠκολουθήκεσαν, λαμπρῶς φαίνων ὑπὲρ τοῦ πανδοκείου.

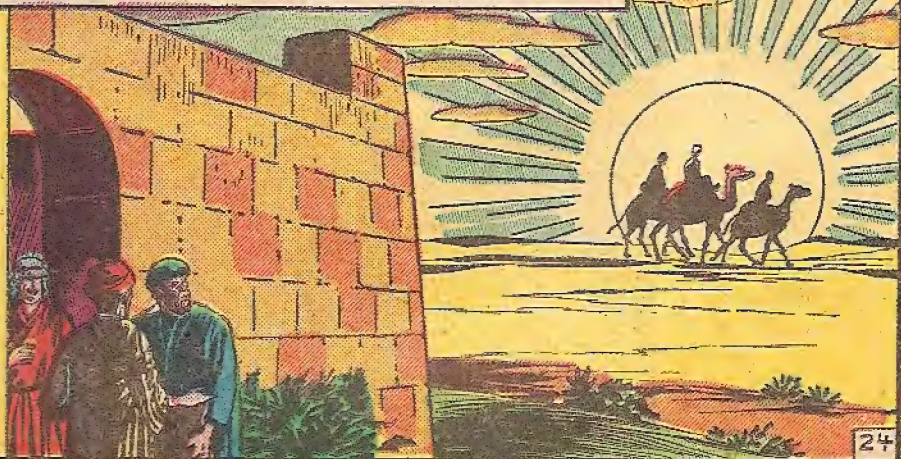
Ναί, ἀρτιγέννητον παιδίον τι πάρεστιν. Ἐκεῖ ἐν τῇ φάτνῃ ἔνεστιν. ---
ἀλλὰ τί ---

Εὐρήκαμεν
τὸν λυτρωτὴν
τοῦ κόσμου. Μακά-
ριοι, μακάριοι
ἐσμεν ὑπὲρ
ἀνθρώπους.

Προσκυνήσαντες τῇ μητρὶ καὶ τῷ παιδίῳ, οἱ μάγοι προσήνεγκαν δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν.

Καὶ οὐρανόθεν χρηματισθέντες, οἱ μάγοι οὐκ ἀπήγγειλαν τὸ εὑρημα Ἡρώδῃ, τῷ ἐπιβούλῳ τυράννῳ, ἀλλὰ διαφυγόντες δι' ἄλλης τινὸς ὁδοῦ ἔσπευσαν εἰς τὰς ἐαυτῶν χώρας.

Ὁ Βενῶρ οὕτως πέπνευθε διὰ τὸν τοῦ Βαλτασάρ λόγον ὥστε μόλις δύναται τὰ νοήματα φθέγγεσθαι.

Σύγε ἄρα, ὦ Βαλτασάρ, εἰς τῶν τριῶν μάγων ἦσθα, τῶν πρὸς τὸ πανδοκεῖον ἐν Βηθλέεμ πορευθέντων.

Κελεύσει τοῦ Θεοῦ ἐγένετο. Ἐξ οὗ εἰκοσιν ἑννέα ἔτη διήλθεν. Ὁν οὖν πρότερον εἶδον παιδίον ὄντα, νῦν ἀνάγκη ἐστὶ σχεδὸν ἔτοιμον εἶναι ἐπιτελέσαι τὴν θείαν ἐαυτοῦ ἐντολήν.

ὦ, οὗτος ὁ νέος βασιλεὺς κηρύξει τὸ πῶμα τῆς Ῥώμης. Ὑστερον γὰρ οἱ Ἰουδαῖοι τὴν τιμωρίαν μακρῶς ζητοῦντες νικήσουσιν.

Μήτε τὴν δυναμιν μήτε τὴν τιμωρίαν ἐξάρης, τέκνον. Λέγω μὲν ὅτι τοῦτο τὸ παιδίον ἔξει ἵνα μὴ ἐν ὅπλοις νικᾷ. Ἔσται δὲ βασιλεὺς τῶν ψυχῶν, ὁ τοὺς ἀνθρώπους ἐν ἀγάπῃ καὶ ἀφέσει πρὸς ἑαυτὸν ἔλκων.

Οὐχί. Οἱ γὰρ προφῆται ἀπεκάλυψαν ὅτι, ὅταν ἔλθῃ ὁ Χριστὸς, ἀληθῶς ἔσται βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Ὁ Καῖσαρ ἡμῶν. Καὶ ἐν τῷ σημείῳ αὐτοῦ νικήσομεν τὸν κόσμον.

Ἀδύνατα ταῦτα. Συνήκαμεν γὰρ ἐκείνους οὐ μόνον σωτῆρα τῶν Ἰουδαίων ἔσεσθαι, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων.

Σὺ μὲν οὐ μείζον ἐπύθου ἢ δεῖν σε ζητεῖν τὸν τῶν Ἰουδαίων βασιλέα μέλλοντα. Ἐγὼ δὲ πιστεύω αὐτὸν βασιλέα ἔσεσθαι, διὸ καὶ ὡς βασιλέα πράξειν.

Ἐστω τοῦτο. Ἡ δ' ὥρα ἐγγὺς γίγνεται ὥστε πάντες βοηθοῦμεν αὐτῷ.

Χρεῖαν γὰρ ἔξει στρατιωτῶν τε καὶ ὀπλῶν, εἰς οὓς πλούσιος ὢν δύναμαι συλλαμβάνεσθαι. Ὅταν δὲ τὸν Μεσσάαν ἐν τῷ ἀγῶνι νικήσω, γνώμην ἔχω εἰς τὴν πατρίδα ἐπανιέναι, προσοίσων τῷ Χριστῷ ἑμαυτὸν τε καὶ πάντα τὰ ἐμά.

Ὡς βεβαιωτάτην ὁ Βενῶρ νῦν ἔχει γνώμην κρα-
τῆσαι τοῦ Μεσσάλα ἐν τῷ μεγάλῳ τῶν τεθρί-
ππων ἀγῶνι. Ἀκολουθοῦντος αὐτῷ τοῦ Μαλώχ,
ἐπισκοπεῖται τοὺς τοῦ πρεσβυτέρου ἰλδεριμοῦ
θαυμασίους ἵππους...

Ἀκήκοα μὲν τὸν
Μεσσάλαν περὶ
πάντων τῶν
χρημάτων ἐν τῷ
ἀγῶνι περιδίδοσθαι,
οἱ δὲ ἄριστοι
τέσσαρές μου

Ἀσκήσω μὲν
μετ' αὐτῶν ἵνα
ἐτοιμος γένωμαι
Νῦν δὲ σοί, ὦ
Μαλώχ, λίαν
κρύφιον ἔργον τι
ἐπικείται.

Ζῆτει μὲν ἀκριβῶς μετρήσαι τὸ τοῦ
ἄξονος ἐν τῷ τοῦ Μεσσάλα τεθρίπῳ
ὑψος, ἐγὼ δὲ κελεύσω τοῦμὸν ὀλίγον
βραχύτερον ποιηθῆναι. Ἐὰν δόλον τι
ἐν τῷ ἀγῶνι ὁ Μεσσάλας ὑφῆνη, εὖ
χρήσομαι αὐτῷ.

Τῆς τοῦ ἀγῶνος ἡμέρας ἐπιγιγνομένης, ὁ Βενῶρ
ἅπαντα παρσκευάσται. Τὸν δὲ νοῦν αὐτοῦ μόνῃ
ἡ ἱρὰς διασπᾷ, ἡ θυγάτηρ τοῦ Βαλτασάρ. Ἡ δὲ
ξένη οὐσα οὕτως ἐπάγεται αὐτὸν ὥστε
ἐπιλανθάνεσθαι τῆς τε ἀγνῆς καὶ καλῆς Ἑσθῆρ.

Ἡ ἐπαφρόδιτος Αἰγυπτία αὐ
προσδοκᾷ με. Μετὰ τοῦτον τὸν
δρόμον προσελεύσομαι αὐτῇ.

Ἄξιός τοῦ Μεσσάλα
ἀνταγωνιστῆς ἔσει.
Καίπερ δὲ οὕτως
ῥαῖος τιμᾶται ὡς
Ἀπόλλων, μὴ ἐπιλάβῃ
τὴν τε ἰσχὺν αὐτοῦ
καὶ τὴν τέχνην ἔτι
τὴν χάριν ἐπι-
κρατεῖν.

Τότε μὲν, ὦ
γλυκεῖα Ἰρας,
δοκεῖς χαρίζεσθαι
μοι, τότε δ' οἶμαι
ὅτι οὐ
παραλυποῖο ἂν, εἰ
ὁ φίλος σου ὁ
Μεσσάλα νικήσai.

Τί ἀπορεῖς περὶ
ἐμοῦ; Ὁ γὰρ
πατὴρ εἶπε
μεγάλην δόξαν
σοι καὶ ἅπασι
τοῖς φίλοις σου
ἐπικεῖσθαι.

Ὅ τι ἂν τὸ μέλλον ἔχη,
μύνησκε ἐμὲ οὐ μόνον ἵνα
νικήσω παρεῖναι τούτῳ τῷ
δρόμῳ. Ἡ γὰρ Νέμησις σὺν
ἐμοὶ ἐλαύνει ἐν τῷ ἄρματι.
Φυλασσέσθω ὁ Μεσσάλας.

Τῆς τοῦ μεγάλου ἀγῶνος δείλης δέκα μύριοι ἐκ πάντων τῆς τῶν Ῥωμαίων βασιλείας τόπων θεαταὶ κροτοῦντες ἀναπληροῦσι τὸν Ἀντιόχειον ἵππδρομον.

Ὁ μὲν Μεσσάλας παντελῶς προσδοκᾶται νικήσειν. Πολλοὶ δὲ διαλογίζονται περὶ τοῦ τε κρυπτοῦ Ἰουδαίου, τοῦ Βενῶρ καλουμένου, καὶ τῶν λαμπρῶν ἵππων αὐτοῦ.

Ἀδόκητοι δὲ κίνδυνοι ἐν τοῖς τῶν τεθρίππων ἀγῶσι περισσεύουσιν. Τῆς γὰρ ἀφέσεως ποιηθείσης, ἅπεισιν αἱ ἐντολαὶ τοῦ τοῦς ἡμούς τε καὶ ἀγρίου ἡνιόχους χαλινού.

Αἱ μὲν σάλπιγγες φθέγγονται, ὁ δὲ πρόεδρος σημαίνει, ὁ δὲ δεινὸς ἀγὼν ἀρχεται. Ὁ μὲν Βενῶρ κεκλήρωται τὸν κάκιστον τόπον, ὁ δὲ Μεσσάλας τὸν κράτιστον. Πλὴν τοῦτο παροξύνει τὸν γόργον Βενῶρ προηρημένον κατανικῆσαι τὸν αὐτοῦ ἐχθιστον.

Τῶν τεθρίππων βροντῶντων καὶ τὸν δρόμον τρεχόντων, ἄρμα τι ἐπὶ τὸ ἐνδότερον τεῖχος ἐπῆκται. Καὶ ὁ δυστυχὴς ἡνιόχος συμβάλλεται ὑπὸ τὰς τῶν ἵππων μανικῶς εἰσπιπτόντων ὀπλὰς. Ὁ δὲ Βενῶρ ὀπισθεν ὢν καὶ οἱ δύο πλησιαιτάτοι αὐτοῦ ἡνιόχοι μέινον σπεύδουσιν ἵνα μὴ εἰς τὸ ἐρείπιον εἰσπέσωσιν.

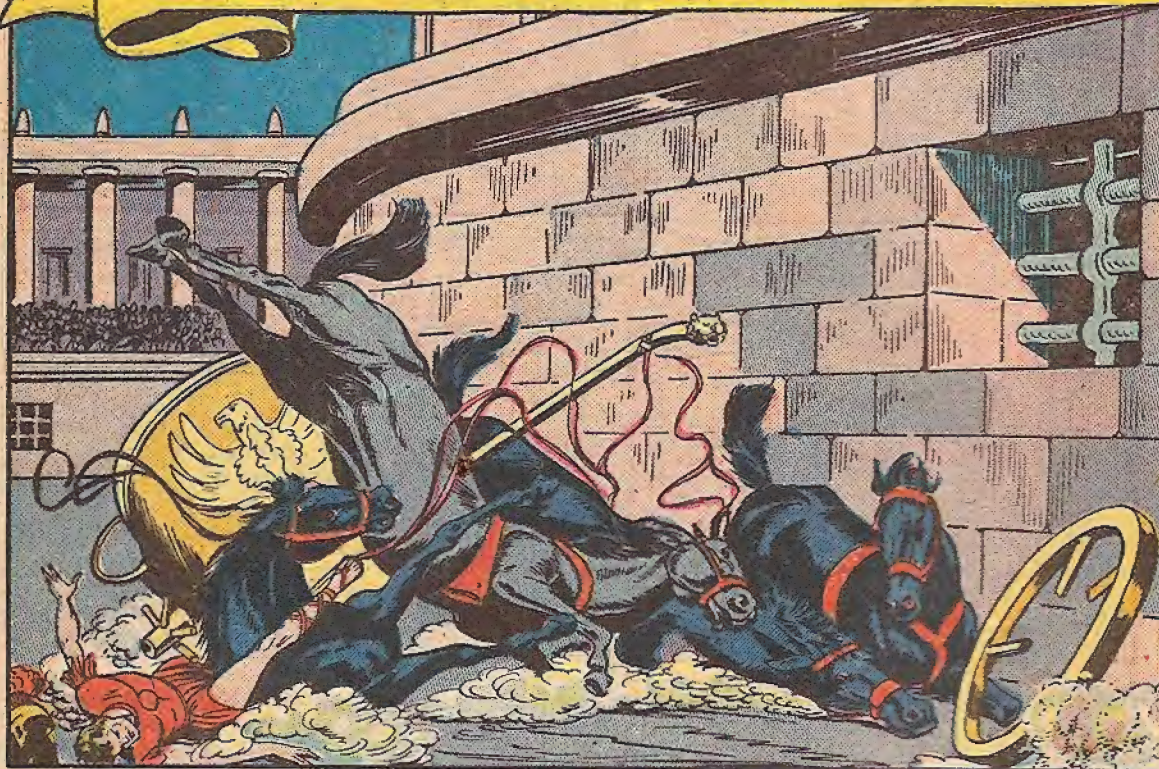
Ὁ μὲν Βενῶρ ἀγχινῶς ἐλαύνων οὕτω τοὺς τέσσαρας παρατέτακται ὥστε αὐτοὺς ἐξισωθῆναι τῷ Μεσσάλα. Ὁ δὲ Ῥωμαῖος, μέλλων ὑπερβάλλεσθαι, τῷ ἱμάντι πληγὴν τοῖς ἵπποις τοῦ Βενῶρ αἰσχροῦς ἐπιβάλλει. Οἱ δ' Ἀραβικοὶ οἱ οὐδεπώποτε αἰσθόμενοι τοῦ τῆς μάστιγος δῆγματος, πανικῶ θορόβῳ συνεχόνται.

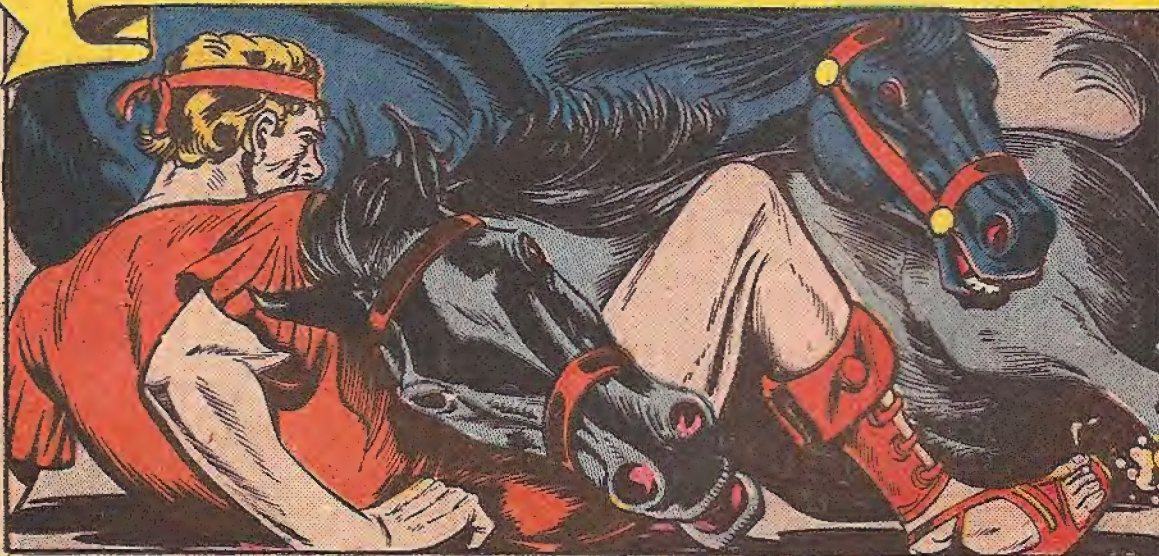
Famous **AUTHORS** *Illustrated*

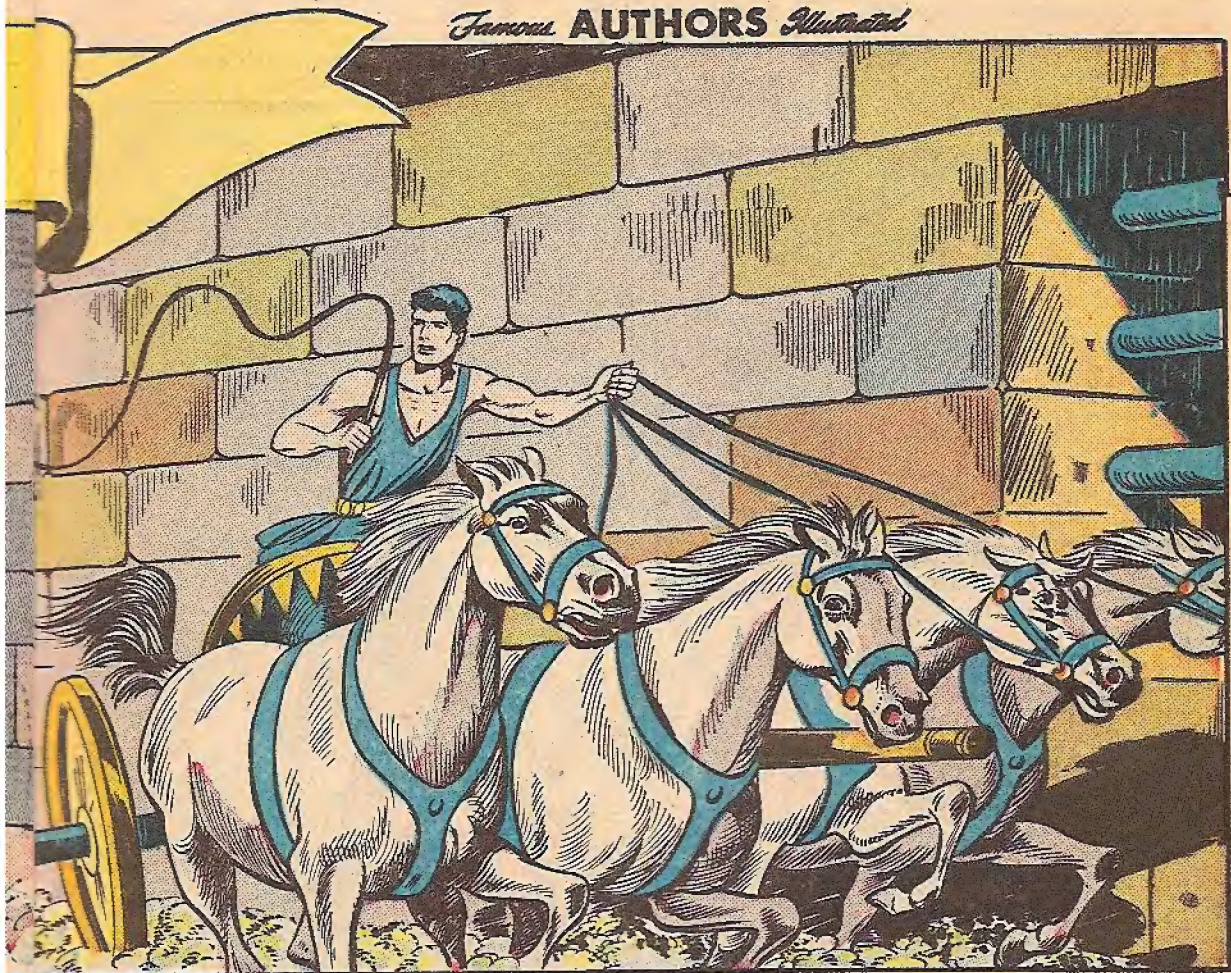
Ὁ δὲ Βενῶρ τοὺς τέσσαρας ἀσυγκρίτῳ τέχνῃ τε καὶ ἀπίστῳ πείρᾳ ὑφ' ἑαυτοῦ πάλιν ὑποταγέντας παρορμᾷ. Καὶ σχεδὸν ἐξισασμένοι τῷ τοῦ Μεσσάλα ἄρματι, ὁ Βενῶρ ἐξαίφνης ἐπιστρέφει τοὺς ἵππους βροντῶντας.

Ὁ δὲ σεσιδηρωμένος ἄξων αὐτοῦ ἀλεί ὑπὸ τοῦ τροχοῦ τοῦ Μεσσάλα, διασπῶν τὰς τοῦ Ῥωμαίου κνήμας εἰς ἐσχισμένα τινά. Ἐλέλιχθον δὲ βρῦχημά τι ἀναπέμπεται ἐκ τοῦ ἵπποδρόμου, τῶν βραγχῶν ἀλαλαγμῶν τοῖς φοβεροῖς στεναγμοῖς μεμινγμένων.

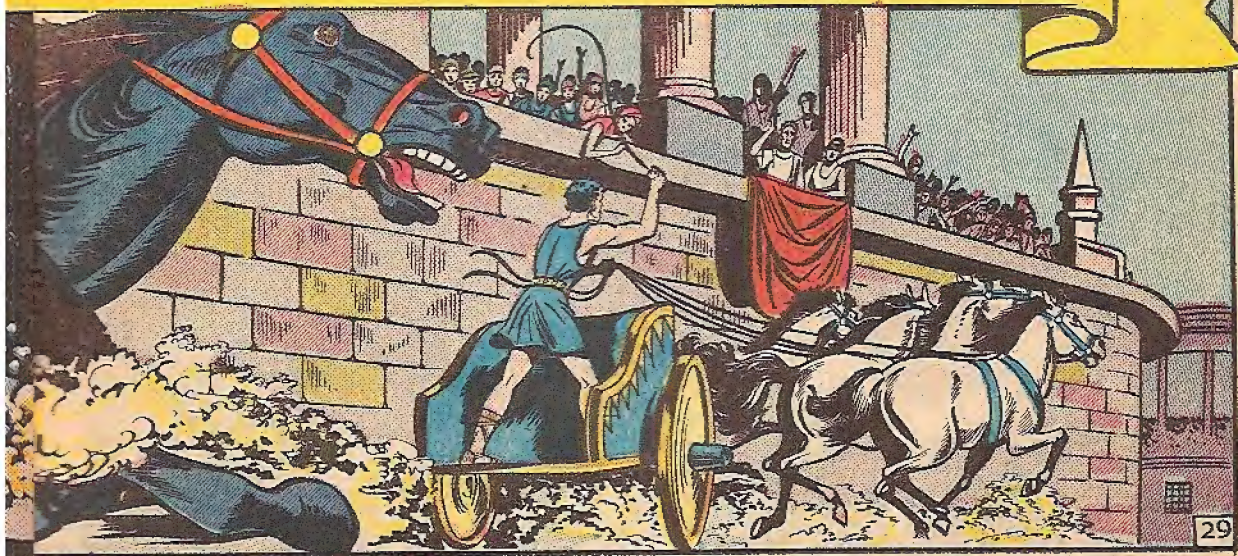

Ὁ τοίνυν Μεσσάλα προσάπτεται τῷ ἐρείπιῳ τοῦ ἄρματός τε καὶ τῶν ἵππων ἀποθνησκόντων. Καίπερ γλιχόμενός τοῦ ζῆν, ὁ Ῥωμαῖος ἀνελπίστως χωλαίνεται εἰς τὸν αἰῶνα. Διὰ οὖν τῆς νίκης ὑπὸ τοῦ τολμηροῦ Ἰουδαίου ἀρπασθείσης, ὁ Μεσσάλα χρεωκοπεῖται τε καὶ καταβάλλεται.

Ἡ δὲ τοῦ Βενώρ, τοῦ κρατήσαντος καὶ τὸ τέρμα διαβάντος, εἰς τὸν
Μεσάλαν τιμωρία μακρῶς ζητηθεῖσα υπερβαλλόντως πεπλήρωται ὥστε
αὐτὸς ἐπὶ τούτῳ πολὺ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ἀγῶνι νίκῃ λίαν εὐφραίνεται.

Ὁ Βενῶρ, ταπεινὸς ὢν καὶ σιωπῶν, δέχεται τὸν δάφνινον στέφανόν τε καὶ τοὺς ἐπαίνους ἀπὸ τοῦ Ῥωμαίου ὑπάτου. Ἐν δὲ τῷ ἵπποδρόμῳ ἔτι οἱ κρότοι ἤχουσι καίπερ τοῦ φιλουμένου ἡνιόχου κεκρατημένου.

Ὁ δὲ Βενῶρ, πάντας τοὺς τῆς νίκης καρπὸς ἀρνησάμενος, σὺν τοῖς ἀγαθοῖς τε καὶ πιστοῖς φίλοις σπεύδει ἐκ τοῦ ἵπποδρόμου ἀπελθεῖν. Παραίνεσις δὲ τις ἐκ τοῦ πρεσβυτέρου Ἰλδεριμοῦ προχωρεῖ.

Φυλάσσου. Νῦν γὰρ ὁ Μεσσάλας οἶδέ σε τὸν υἱὸν Ὁρῶντα. Σπεύσει οὖν τὸν Ῥωμαῖον ἡγεμόνα ἀποστεῖλαι σε εἰς τὰς ναῦς.

Ἡ ἐκδίκησίς μου πεποιημένη τοῦ Μεσσάλα ὅσον οὐ σχηματίζει ὅ, τι πάντας τοὺς Ῥωμαίους μενεῖ, ὅταν ὁ βασιλεὺς ἡμῶν ἔταμος ᾖ.

Ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἀπειμῶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ὅπου ἀκριβῶς ἐν ἀπορρήτοις φυλάξω τὸ ὄνομά μου τε καὶ τὸν σκόπον.

Περιτεύσομαι σοι ὅταν ἀγγείλῃς ὅτι εὑρήκας τὸν βασιλέα ἡμῶν.

Τοῦ Μεσσάλα ἡσσημένου, δεῖ με πειράσσειν ἐξαπατᾶν τοῦτον τὸν Ἰουδαῖον ἵνα μετέχω τῶν τε χρημάτων καὶ τῆς δόξης τῶν διὰ τοῦ νέου βασιλέως ὑπ' αὐτοῦ κερδανθησομένων.

Μέρος δ'
ὁ Βενῶρ
καὶ
ὁ Χριστός

Τοῦ δὴ Βενῶρ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἰόντος, οἱ ἐκείνης τῆς μακρᾶς πόλεως ἄνθρωποι ἀπροσδοκῆτῳ δόγματι τaráσσονται.

Καίπερ αὐτοῦ ὧμου ὄντος φύσει, ἡ πρώτη τοῦ Πιλάτου κέλευσις ἐπιτηδεῖα ἐστὶ πολλὸν ἐπαινον πρὸς τὸν δῆμον ἔχειν.

Ανάγνω-
θι τάδε
ἡμῖν, ὦ
Ἀαρών.

Κελεύσει τοῦ
αὐτοκράτορος
Τιβερίου Καίσαρος,
Πόντιος Πιλάτος
τοῦντεῦθεν
ἐξηγήσεται τὰ
Ἱεροσόλυμα.

ΠΟΝΤΙΟΣ
ΠΙΛΑΤΟΣ

Ἐπισκοπεῖτε πάντα τὰ δεσ-
μωτήριά τε καὶ τὰ ἀναγκαῖα.
Ἐπιτάσσω γὰρ πάντας τοὺς
ἀκρίτως εἰς δεσμοὺς βεβλη-
μένους ἐλευθεροῦσθαι.

Τῆς κελεύσεως διαπρασσομένης,
τοῖς ἄρχουσι δεσμωτήριόν τι
ἐπισκοποῦσιν ἴδιον ἔργον τι
ἀπαντᾶ.

Πρὸ ὀκτῶ ἐτῶν δύο
δεσμῶται μετὰ τοῦ-
το τὸ τεῖχος ἐκλεί-
σθησαν, δεχόμενοι
σίτον καὶ ὕδωρ διὰ
ταύτης τῆς ὀπῆς. Ὁ
γὰρ Γράτος, ὁ τότε
ἡγεμὼν, ἔλπιζεν
αὐτοὺς ἀποθανεῖσθαι
καὶ λήθην αὐτῶν
γενήσεσθαι.

Ὁ βαῖος
κλαυθυρισ-
μός δηλοῖ ὅτι
ἐκεῖνοι ἐτι-
ζῶσιν.
Κατάξας τὸ
τεῖχος
λύσων
αὐτούς.

Οἱ ἄρχοντες ἐκπλήσ-
σονται καθεστηκυῖα
γυναικί τινι καὶ τῇ
θυγατρὶ αὐτῆς ὡς ἐκ
κατακλεισθέντος
τάφου ἐξιούσαις. Ἡ δὲ
δεινὰ ὀψις αὐτῶν
ἐκφέρει αὐτὰς εἶναι ...

Λεπράς. Τί
πάρεστε
καὶ πῶς
ἀκάθαρτοι
ἐγένεσθε;

Ἀκριτὶ εἰς
δεσμοὺς ὑπὸ
τοῦ Γράτου
ἐβλήθημεν.
Ὁ δὲ λοι-
μός ἐγένε-
το ἐν τῷ
ἡμετέρῳ
οἰκίσκῳ.

Ἐλευθερωθεῖσαι δ' ὅσον οὐκ
ἔτυχον κακούμεναι ὥσπερ εἰ
ζῶσαι ἐτάφησαν. Κατὰ γὰρ
τὸν νόμον ἀνάγκη ἦν πάντας
τοὺς λεπροὺς διατρίβειν
μόνους ἐν σπηλαίοις ἔξω τῆς
πόλεως καὶ κλαίειν ὅταν τις
προσέλθῃ.

Ἀπὲς ἐκ τῆς πόλεως μῆτε τοῦ
ἐδέσματος ἀπτόμεναι μῆτε
τῶν ἐσθήτων τῶν εἰς τὴν
νόσον ὑμῶν μὴ ἐμπεπτω-
κότων.

Ακάθαρτοι.
Ακάθαρτοι.

Ακάθαρτοι.
Ακάθαρτοι.

Ἐπειτα δέ, τοῦ Πιλάτου κελεύοντος τὸν θησαυρὸν τοῦ ἱεροῦ δημοθυῆναι, τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων εἰς ὀργὴν καὶ χολὴν προάγεται. Ὁ οὖν Βενῶρ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα μετὰ ὀλίγας ἡμέρας ἀφικόμενος εὕρισκει στάσιν ἐν τῇ πόλει εἶναι.

Ὁρῶ ὑμᾶς ἄνδρας τοῦ ἑμαυτοῦ γένους Γαλιλαίους ὄντας. Τί δὲ τὴν ὀργὴν ὑμῶν ἡγείρεν;

Ὁ μὲν Πιλάτος ἔλαβε τὸν θησαυρὸν τοῦ ἱεροῦ ὑπὲρ τῶν δημοσίων τελῶν. Ἐπὶ δ' ὑμᾶς πορευθέντας εἰς τὸ πραιτώριον ὡς ἀντιλέγοντας παρώρμησε τοὺς καταπτύστους Ῥωμαίους στρατιώτας.

Τῶν μὲν ὅπλων ἀποροῦμεν οὐδ' ἡμῖν ἐστὶν ἡγεμῶν πεπαιδευμένους πρὸς τὸ πολεμεῖν.

Ἀρα δέχοισθε ἂν ἓνα τῇ ἀληθείᾳ υἱὸν τῆς Ἰουδαίας ὄντα, εἰ οὗτος ἐπιδεικνύοιτο τὴν τῶν ὅπλων ἐμπειρίαν καὶ παρέχοι τὰ χρήματα ὧν χρῆζεστε τοῦ συλλέγειν τε καὶ ἀσκεῖν στρατιώτας;

Οὐ δυνάμεθα πρὸς τοὺς Ῥωμαίους στρατιώτας πυγμαῖς ἀγωνίζεσθαι. Εἰ δὴ τοιοῦτος εἴοιν ἐξηγήσω, σύνελθε εἰς τὸ ἡμέτερον στρατόπεδον ἔξω τῆς πόλεως.

Ἐκείνῃ τῇ νυκτί, ὕστερον δέ, ὁ Βενῶρ ἀποκαλύψας τὸν ἑαυτοῦ βίον τοῖς Γαλιλαίοις ὑπισχνεῖται τὰ χρήματα παρέξειν καὶ ἡγήσεσθαι αὐτοὺς ὥστε τοὺς ἀτάκτους συγκροτηθῆναι εἰς κράτιστον στρατόν.

Συντέθεται οὖν. Ἐν δὲ Βηθανίᾳ ἀπαντήσωμαι τοῖς ὑμετέροις. Ἐκεῖ γὰρ διηγῆσομαι ὑμῖν περὶ τοῦ βασιλέως τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐν τῷ σημείῳ αὐτοῦ πορευόμενοι νικήσομεν.

Ὁ Θεὸς οἶδεν ἡμᾶς οὔτε ἐλπίδος ἀποροῦντας οὔτε θυμοῦ. Ὅταν οὖν ὀπλισθῶμεν καὶ συγκροτηθῶμεν, δυνησόμεθα καθαρῶς τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων κατατριβόντων ἡμᾶς.

Ὁ ἄρα Βενῶρ, χρώμενος τοῖς ἑαυτοῦ χρήμασι τοῦ ὀπλιζεῖν τε καὶ τρέφειν τοὺς στρατιώτας, ταχέως συλλέγει καὶ συγκροτεῖ στρατόν τι Γαλιλαίων ὅπως τὴν παρουσίαν τοῦ Βασιλέως παρασκευάζηται. Μόνον δ' ὀλίγων μηνῶν παρελθόντων, ἀγγελία τις ἀφικομένη κινεῖ τὸ στρατόπεδον.

Θαυμάσιος ἀνὴρ τις ὀνομαζόμενος Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς προσελθὼν ἐκ τῆς ἐρήμου κηρύσσει ὅτι ἡγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν ἀρεστίην ἐπὶ τοῖς χείλεσιν τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ βαπτίζων πάντας τοὺς πιστεύοντας εἰς αὐτόν.

Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ κήρυξ ἀγγέλλων τὴν παρουσίαν τοῦ νέου βασιλέως ἡμῶν. Εὐθὺς οὖν εἰμι παρ' αὐτόν.

Πρῶτον μὲν ὁ Βενῶρ πέμπει ἄγγελον πρὸς τὴν Ἀντιόχειαν ὥς κελεύσονται τὸν Σιμωνίδην εὐθὺς ἀπαντῆσαι αὐτῷ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις.

Σπεῦσον ἐνεγκεῖν ταύτην τὴν ἐπιστολὴν παρὰ τὸν Σιμωνίδην. Μένε μὲν ἕως ἂν ἀπόκρισις ἀποδοθῇ, ὅταν δὲ ἐπανέλθῃς εὐρήσει μέ που κατὰ τὰ χεῖλη τοῦ Ἰορδάνου.

Ὁ Βενῶρ πέζη πορεύεται μόνος. Καὶ προσερχόμενος πρὸς πόρον τοῦ ποταμοῦ θαυμάζει ὅτι εἰσπέπτωκε τῷ Βαλτασάρ καὶ τῇ Ἰράδι τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ.

Ἀνάγκη ἐστὶ τὴν ἀγγελίαν περὶ τοῦ κήρυκος καὶ ἐτι πρὸς σέ ἀφικέσθαι. Ἀμα δὲ πόρρω ὁδοιπορῶμεν.

Ἀσμένως δὴ ἀπηντήκαμέν σοι, ὦ Βενῶρ. Ἀκολουθεῖ δὲ μεθ' ἡμῶν. Ἀνάγκη γάρ ἐστι τὸν Ἰορδάνην οὐ μακρὰν ἀπέχειν.

Ὡς περ ἀπέβη πρότερον, ἡ Αἰγυπτία ἡ ἐπαφρόδιτος ξένη ταχέως θηρᾷ χάριν τοῦ Βενῶρ.

Πολλὰ ἔτη ὑπέμεινα πληροῦσθαι τὴν οὐρανόθεν ἀγγελίαν. Ἐν γὰρ βραχεὶ ὁ βασιλεὺς φανερός γνωσθήσεται ἡμῖν.

Στρατόν ἔχων γενήσῃ κράτιστος ἐν τοῖς ἐταίροις αὐτοῦ. Πᾶσαι γὰρ αἱ φυλαὶ Ἰσραὴλ πείσονται τῷ Βενῶρ.

Μεγάλαι στρατιαὶ στρατηγούντός σου πορεύσονται. Μετὰ δὲ τὸν νέον βασιλέα, σὺ πρῶτος ἐν τῇ οἰκουμένῃ ἔσῃ. Οἱ γὰρ ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ προσκυνοῦσί σε.

Ἴδου ὁ Ἰορδάνης. Ὅχλος γὰρ κατὰ τὸ χεῖλος συνείλεκται.

Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς ἄνθρωπον ἄκοσμον
μὲν ἐπίσημον δ' ἐπιστρέφονται.

Φαίνεται οὗτος
Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς
καλούμενος εἶναι.
Δείκνυσι δὲ τίνα.
Ἀκούετε ὃ τι λέγει.

Εἰ μὴ οὗτος ὁ
δεικνύμενός
ἐστίν ὁ
Χριστός;

Ἰδε ὁ Ἀμνὸς
τοῦ Θεοῦ ὁ
αἴρων τὴν
ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου.
Μαρτυρῶ
δὲ ὅτι οὗτός
ἐστίν ὁ Υἱὸς
τοῦ Θεοῦ.

Αὐτὸς οὐκ ἔστιν ὁ
Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
Ἄλλος ἐστὶν ὁ
Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Εἰ οὕτως
ἔχει,
πέπει-
σμαι ὅτι
ποὺ ἤδη
εἶδον
αὐτόν.

Ὁ Βενῶρ τὸν ἄνθρωπον τὸν
δεδειγμένον ἐπιγινώσκεις
τὸν νέον Ναζωραῖον ὅσπερ
ὑδῶρ αὐτῷ εἰς τὰς ναῦς
ἀπαγομένῳ ἐξέτεινεν.
Τούτου δὲ κατὰ τοῦ λόφου
καταπηδῶντος ἵνα ἐκείνῳ
ἀπαντήσῃ, ἡ Ἰρα
παρακαλεῖ ἐπὶ βοήθειαν.

Οὗτός ἐστιν ὁ Ἰησοῦς,
ὁ τοῦ τέκτονος υἱός, ὁ
ἀπὸ Ναζαρέθ.

Ὁ πατὴρ πέπτωκε. Δέομαι
σου, ἐλθὼν βοήθησόν
μοι.

Τοῦ δὲ Βενῶρ τῷ Βαλτασάρ πεπτωκότι
ὑπηρετοῦντος, ὁ Ἰησοῦς ἄνθρωπος ἔρημος
ὢν ἐξ ὅψεως ἔφυγεν ἀμφὶ τὴν τοῦ Ἰορδάνου
ποταμοῦ καμῆν.

Εἶθε ὁ πατὴρ σου τότε μὴ
ἐξελύθη, διελέχθη γὰρ ἂν
τῷ ἀγγελθέντι τὸν
λυτρωτὴν ἡμῶν εἶναι.

Θαυμάσιόν
φαίνεται μοι
βασιλέα τινὰ
ἐκλέξασθαι
οὕτω ρυπαρὸν
ἄνθρωπον ὡς
Ἰωάννην τὸν
Βαπτιστὴν ἵνα
ὁ κήρυξ αὐτοῦ
ᾦ.

Δεῖ ἡμᾶς ὡς ὀφρομένους
μένειν. Ὁ μὲν γὰρ
πατὴρ σου λέγει τὸν
Ἰησοῦν ἔρχεσθαι ἵνα ὁ
Σωτὴρ τοῦ κόσμου ᾦ, ὁ
δὲ Σιμωνίδης λέγει
ἐκείνον τὸν ἡμέτερον
βασιλέα ἐσεσθαι. Οὐχὶ
ἐκάτερος ἔχει ὀρθῶς
λέγειν; Πῶς οὐκ ἂν ὁ
λυτρωτὴς ἡμῶν εἴη
καὶ βασιλεὺς;

Οὗτος οὐ φαίνεται
μοι βασιλεὺς
εἶναι. Μόνη γὰρ
ἂν τοιαύτη τις οἴη
ἡ φίλη σου Ἑσθήρ
νομίζοι τοῦτον
τὸν υἱὸν τέκτονος
πάσης κρατήσιν
τῆς γῆς.

Διὰ ἐγγὺς δύο ἔτων ὁ Βενῶρ ἐπιμένει μὲν συλλέγων τε καὶ ἀσκῶν τὸν στρατὸν ἐν τῇ προσβόρρῳ ἐρήμῳ ἀπὸ τῶν Ἱεροσολύμων, κρύφα δὲ ὡς πλεῖστον ἐπέρχεται τῷ ὄχλῳ ὃς συνάγεται ὅταν Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος προσέλθῃ. Τέλος δ' ἑτοιμός ἐστιν ἀναφέρειν τὰ ἐσκεμμένα.

Ὡς ὅτε μάλιστα πέπεισμαι τὸν Ἰησοῦν μὲν εἶναι τὸν ἐπηγγελμένον ἡγεμόνα τὸν τοῖς προφῆταις προειρημένον. Εἴη δ' ἂν ἐκεῖνος καὶ περισσότερον τούτου. Ὁ γὰρ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ποιεῖ σημεῖα οἷα ὁ κόσμος οὐποτε ἐώρακεν.

Πρῶτον μὲν πεντακισχίλιοι ἄνδρες συναχθέντες ἀκούειν αὐτοῦ κακῶς ἐπείνουν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς λαβὼν πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθῦας, εὐλόγησεν. Οἱ δὲ τοσοῦτοι ἐγένοντο ὥστε χορτάσαι ἅπαν τὸ πλῆθος.

Εἶτα ἐκπορευομένου τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ Ἱεριχῶ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, τυφλὸς τις ἐδεῖτο αὐτοῦ ἀναβλέψαι. Ὁ οὖν Ἰησοῦς εἶπε λόγῳ καὶ ἴαθη ὁ ἄνθρωπος.

Τέλος δ' ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ κώμῃ Λάζαρος τις ἐτεθνήκει, τέσσαρας ἤδη ἡμέρας κείμενος ἐν τῷ μνημείῳ. Αποκυλισθέντος δὲ τοῦ λίθου, ὁ Ἰησοῦς φωνὴ μεγάλη ἐκράυγασεν· Λάζαρε, δεῦρο ἔξω. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν.

Πάντα ταῦτα τὰ σημεῖα δεικνύσιν ὅτι ὁ καιρὸς ἤγγικεν ὅτε ὁ Ἰησοῦς ἀποκαλυφθῇ αὐτῷ ὡς ὁ Σωτὴρ πάντων τῶν ἀνθρώπων ὡν, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀπεσταλμένος ὑπὲρ τῆς λυτρώσεως ἡμῶν.

Τοῦτο μὲν ἐνδέχεται, πλην ἐτι πέπεισμαι ὅτι ἐκεῖνος ὁ βασιλεὺς ἡμῶν γενόμενος βασιλεύσει ὡς ὁ Δαυὶδ καὶ ὁ Σαλομών. Καὶ ἔχων τὸ στράτευμά μου ἄξει ἡμᾶς ὥστε νικῆσαι τοὺς Ῥωμαίους.

Ἄμα δὲ τῷ ἔαρι πόρρω τῶν νυκτῶν Βενῶρ καὶ οἱ φίλοι διαλέγονται πότε τε καὶ πῶς ὁ Ἰησοῦς ἑαυτὸν βασιλέα ἀναγορεύσει. Ἐπειτα, τοῦ Βενῶρ ἥδη παρὰ τὸν στρατὸν ἐπανιόντος, ἄγγελός τις ἀφικνεῖται.

Ο Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ πρῶτ' εἰσέρχονται εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

Χαίρετε, χαίρετε. Ἐγγὺς γάρ ἐστίν ὅταν τὸ διάδημα τῷ βασιλεῖ ἡμῶν περιτιθῇται. Καὶ πάντες ἀναγορεύσουσιν αὐτὸν βασιλέα.

Μήτηρ καὶ θυγάτηρ τινες λεπρὰ κεκακωμένοι ἐκ πίστεως ἀνυποκρίτου πιστεύουσι πάντα ὅσα ἀκηκόασι περὶ τῶν πολλῶν σημείων ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ ποιηθέντων.

Ὡ θυγάτερ, πῶς δυνάμεθα ἐγγὺς γενέσθαι αὐτοῦ διὰ τοσούτου ὄχλου; Οἱ γὰρ ἄνθρωποι λιθοβολήσουσιν ἡμᾶς.

Ἀμυνεῖ ἡμῖν, μήτηρ. Δεῖ γὰρ ἡμᾶς μόνον λαλεῖν αὐτῷ καὶ ἐλεήσει.

Ὁ μὲν Βενῶρ τῷ ὄχλῳ συντεθλιμμένος σχεδὸν καθορᾷ τὸν Ἰησοῦν ταῖς γυναίξιν λαλοῦντα, γινώσκει δὲ ἄλλο σημεῖον ποιηθέν. Καὶ ἐξαίφνης, τῶν τῆς δεινῆς νόσου ἰχνίων ἐκ τῶν δύο γυναικῶν εἰς τὸ ἔσχατον ἀφανιζομένων, εὕρισκει θαυμάσιόν τι.

Ἡ μήτηρ. Καὶ ἡ ἀδελφή, Θερσά. Θαῦμά γε οὐδέν με οὐχ εὑρεῖν αὐτάς. Ἦσαν μὲν ἐν τοῖς ἐμψύχοις νεκροῖς, ἐκεῖνος δ' ἀποκατέστησεν

Μήτηρ. Θερσά.

Τέκνον.

Ἀδελφε.

Ὁ Βενῶρ σπεύσας ἤγαγε τὴν μητέρα τε καὶ τὴν ἀδελφὴν πρὸς Σιμωνίδην τε καὶ Ἑσθήρ, οἵτινές γε αὐτὰς ἀπάντων πολὺν χρόνον ἀπορούσας ἐκούφισαν.
Ὁ δὲ Βενῶρ αἰσχροῖς ἀκοαῖς διὰ τῆς πόλεως ἀκουομένης ταρασσεται.

Ἀπορῶ, μήτερ. Οἱ μὲν γὰρ ἄνθρωποι λέγουσι τὸν Ἰησοῦν μόνον τὸν υἱὸν ταπεινοῦ τέκτονος εἶναι, ἐγώ γε δὲ πέπεισμαι ὅτι ἐκεῖνος τοῦ βασιλεύειν ἐν παντί τῷ Ἰσραὴλ ἐγεγόνει.

Χρῆ σε, τέκνον, πιστεῦειν οἷς γε ἐωρακάς τοῖς ὀφθαλμοῖς σου. Ἐκεῖνος γάρ ἐστι πολὺ πλείων βασιλέως. Ἔστι δ' ὁ ἐπηγγελμένος λυτρωτὴς ἡμῶν καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τί ποιήσεις, τέκνον; Ἄρά ἐστι καιρὸς πολέμου; Διὰ τί ξίφος ἔχεις;

Εγὼ μὲν ὡμῶς κινδυνεύειν ἐν ψυχῇ ἀμύνων αὐτῷ, ἐκεῖνος δὲ νῦν χρῆζει μου. Χαλεπὸς δὴ φέρω ἅ ἐν τῇ πόλει ἤκουσα περὶ ἐπιβουλῶν πρὸς αὐτόν.

Βενῶρ.

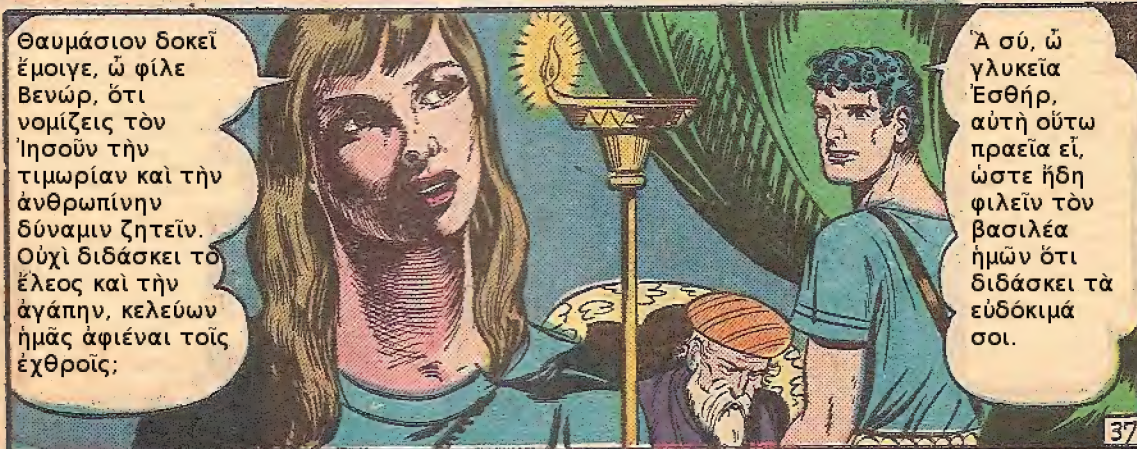
Πάντες οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ οὐκ εἰσι Ῥωμαῖοι. Ἐτι καὶ νῦν οἱ ἄρχοντες ὀνομαζόμενοι Ἰούδα τοῦ λαοῦ ἡμῶν λέγονται ἐπιβουλήν ἐπιβουλεύειν αὐτῷ.

Ἐκεῖνος μὲν φόβον ἐνέβαλε τοῖς πρεσβυτέροις φοβουμένοις μὴ ἀπαρέσκη τοῖς Ῥωμαίοις, οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ζηλοῦσι τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς τὸν λαὸν τῆς γῆς.

Θαυμάσιον δοκεῖ ἔμοιγε, ὦ φίλε Βενῶρ, ὅτι νομίζεις τὸν Ἰησοῦν τὴν τιμωρίαν καὶ τὴν ἀνθρωπίνην δύναμιν ζητεῖν. Οὐχὶ διδάσκει τὸ ἔλεος καὶ τὴν ἀγάπην, κελεύων ἡμᾶς ἀφιέναι τοῖς ἐχθροῖς;

Ἄ σὺ, ὦ γλυκεῖα Ἑσθήρ, αὐτὴ οὕτω πραεῖα εἶ, ὥστε ἤδη φιλεῖν τὸν βασιλέα ἡμῶν ὅτι διδάσκει τὰ εὐδόκιμά σοι.

Τῇ δὲ ἑκτῇ ἡμέρᾳ ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς τὰ Ἱεροσόλυμα ἐνδόξως εἰσῆλθεν, ὁ Σιμωνίδης τῷ Βενῶρ ἀγγελίαν διηγεῖται περὶ τινος αἰφνιδίου μεταβολῆς.

Ὁ Χριστὸς ἀπέτυχε τῶν ἐλπίδων ἡμῶν. Ἡμεῖς μὲν γὰρ καὶ μυριοὶ τῶν Ἰουδαίων ἀδελφῶν ἡμῶν ἡσπασάμεθα αὐτὸν ὡς βασιλέα ἡμῶν, αὐτὸς δὲ οὐδὲν πράττει.

Ἰσως ἀναμένει σημεῖόν τι.

Ὅτε ὁ λαὸς αὐτὸν εἰς τὸν θρόνον καθίζειν ἤθελον, ἡρνήσατο. Καὶ διδάσκει τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ ὅτι οἱ ἄνθρωποι ὀφείλουσιν ἐλεῆμονες εἶναι μηδὲ ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν αἰτεῖν.

Νῦν μὲν, ἐπεὶ οἱ πολλοὶ οὐκέτι ἐπιφωνοῦσιν αὐτῷ, οἱ ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς μᾶλλον τολμῶσιν ἀπειλεῖν αὐτῷ. Ἐγὼ δὲ δέδοικα μὴ νῦν περὶ ψυχῆς κινδυνεύῃ.

Τοῦ Βενῶρ φοβουμένου ὑπὲρ πάντων τῶν ἐλπιζομένων ἢ ἐπιθυμουμένων, ἡ Ἰράς, ἡ Αἰγυπτία κόρη, τραχεῖ χλευασμῷ ὀρεγομένη αὐτοῦ, σπεύδει τὴν ἀληθῆ φύσιν δηλοῦν.

Ἄφρων, πῶς γὰρ οὐχ ὁρᾷς μηδένα ποτὲ βασιλεύοντα οὕτω πραῦν καὶ ταπεινὸν ὄντα ὡς τοῦτον; Οὐδὲν προτερήσεις ἀκολουθῶν αὐτῷ.

Κρείσσων σου κριτὴς εἰμι, ὦ Ἰράς. Διὰ τί τῇ πίστει τοῦ πατρὸς οὐ χρῆ;

Ὅρωντος ἡδὴ τὴν Ἰράδα διαπαντὸς μηχανωμένην χρῆσθαι αὐτῷ ἵνα μόνον τὴν ἑαυτῆς προκοπὴν λαμβάνῃ, ὁ τοῦ Βενῶρ δικαίως ὀργιζομένου ἔσχατος Ἔρως καταπέπτωκεν εἰς Ἑρεβος.

Ἀπόλαυε τοῦ σου βασιλέως τῶν Ἰουδαίων, ἀβέλτερε. Τὴν δὲ δύναμιν καὶ τὴν δόξαν οὐδέποτε συλλήψῃ.

Καίπερ τῶν μὲν ἐχθρῶν αὐτοῦ ὀνειδιζόντων αὐτῷ, τῶν δὲ φίλων αὐτοῦ ἀπολειπόντων αὐτόν, ἔγωγε συνακολουθήσω αὐτῷ. Ὑπαγε ὀπίσω μου, σὺ ἀλία καὶ φίλαυτε.

Πρὸς ἡμέραν τὴν ὑστέραν, δύο ἄρχοντες τοῦ κρυφίου στρατιοῦ τοῦ Βενῶρ φοβεράν ἀπαγγελίαν ἀπαγγέλλουσι περὶ ὧν τῷ Ἰησοῦ ἐν τῷ χωρίῳ Γεθσημανὶ συμβέβηκε.

Πᾶσαν νύκτα, ὡς προσέταξας, φυλάσσουντες ἐπ' αὐτῷ καὶ νομίζοντες οὐδὲν οὐκ ὀρθὸν εἶναι, εἶδομεν ὄχλον ἐγγίζοντα πρὸς τὸν Ἰησοῦν, ὅτι Ἰούδας Ἰσκαριώτης, ὁ φίλος αὐτοῦ, πρῶτος ἦν.

Οὐδ' εἰς ἐκ τοῦ ὄχλου ἐβοήθησεν ἐκείνῳ, ὅτε ὁ Ἰούδας προῦδωκεν αὐτὸν καὶ ὁ δ' ἀρχιερεὺς ἐκέλευσε τοὺς στρατιώτας συλλαβεῖν αὐτόν;

Ὑστερον δὲ πρῶτὴ τῇ αὐτῇ παρασκευῇ ὁ Βενῶρ ἀκούει τὸν ψόφον κρηπίδων σπευδόντων κατὰ τὴν ὁδόν.

Ὁ Μαλῶχ ἔστιν. Ἄρα μὴ καὶ οὗτος ἀγγελεῖ κακά;

Επειδὴ Πέτρος, ὁ πρῶτος μαθητὴς αὐτοῦ, ἀνέστη ὡς ἀμυνῶν αὐτόν, ἐκεῖνος ἔφη· ἀπόστρεψον τὴν μάχαιράν σου· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μάχαιρᾳ ἀπολοῦνται.

Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες τὸν Ἰησοῦν ἔφυγον.

Ἡμεῖς μόνοι ἐκ πάσης τῆς στρατιάς παρεσκευάσμεθα ποιεῖν τὸ θέλημά σου. Οἱ δὲ λοιποὶ λέγουσιν ὅτι οὐ μὴ μαχήσονται ὑπὲρ βασιλέως μὴ θέλοντος ἀμύνεσθαι.

Ἄπιτε ταχέως ἵνα πλείον ἀπαγγείλητε. Ἐγὼ δὲ μόνος, ἐάν δῃ, τῷ πλήθει μαχήσομαι.

Οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι μέλλειν οὐκ ἠθέλησαν, ἀλλ' ἤξιον τὸν Ἰησοῦν αὐτίκα κριθῆναι. Ὁ δ' ἤδη παραγέγονεν τῇ αὐλῇ τῶν ἀρχιερέων.

Εἴτ' ἀπήχθη πρὸς Καϊάφαν
τὸν ἀρχιερέα, ὅστις εἶπεν
αὐτῷ· ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ
θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν
εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ
Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· σὺ
εἶπας, ἐγὼ εἰμι.
Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξεν
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων·
ἐβλασφήμησεν· τί ἐτι
χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων;

Ἀλλὰ μόνον τῷ
Ῥωμαίῳ ἡγεμόνι, τῷ
Ποντίῳ Πιλάτῳ,
ἔξεστιν ἀποκτεῖναί
τινα.

Ἀλήθεια ἔχει καὶ
μικρὸν ὅσον ἐδόκουν ὁ
Πιλάτος οὐδὲν πράσσειν,
λέγων ὅτι οὐδεμίαν
εὕρισκεν ἐν αὐτῷ αἰτίαν.
Πρῶτον μὲν ὁ Πιλάτος
ἐμαστίγωσεν αὐτόν.
Ἐπειτα δὲ τὴν αἵρεσιν
ἔδωκεν ἡ ἀπολύσαι τὸν
Ἰησοῦν ἢ Βαραββάν τὸν
φονέα.

Καὶ ὁ ὄχλος
εἴλετο τὸν
Βαραββάν.

Τί ἀδύνατος
ἦν παρεῖναι
ὥς
βοηθήσω
αὐτῷ;

Καὶ τέλος εἶπεν ὁ
ἀρχιερεὺς τῷ Πιλάτῳ·
ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ
εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος.

Ὁ οὖν Πιλάτος ἀπενίψατο τὰς
χεῖρας, λέγων· ἀθῶός εἰμι ἀπὸ
τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου
τούτου. Τα δὲ περικαθάρ-
ματα τῆς πόλεως, τοῖς
πρεσβυτέροις πεισθέν-
τα, ἔκραξε· σταύρωσον
αὐτόν. Σταύρωσον αὐτόν.

Οἶδα ὅπῃ διαβατέον
ἐστὶν αὐτοῖς.
Σπεῦδε, ὦ Μαλῳχ,
οὐ γὰρ ὕστεροι
εἴμεν ἂν σῶσαι
αὐτόν.

Τοῦ Βενῶρ καὶ τῶν ὀλίγων ἀμφὶ αὐτὸν ἐκπεπληγμένων καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν ἐστηκότων, δεινὸν ἰδέσθαι, ἐκεῖνοι πορευόμενοι περιήεσαν βραδέως ἀνὰ τὸν τραχὺν τε καὶ στρεβλὸν βουνόν.

Εἰπέτω δὴ λόγον ἓνα ἢ
δέτω σημαῖόν τι καὶ
ἐγὼ μόνος ἀπελάσω
τοῦτον τὸν συρφετόν.

Φοβερώ-
τερον θεᾶσθαι.
Ἴδετε πῶς ὑπὸ
τῶν στρατιω-
τῶν τύπεται
καὶ ἐμπαίζεται ὑπὸ
τοῦ ὄχλου.

Οὐπὼ ἂν πιστεύοις,
ὦ Βενῶρ, τοῦτον τὸν ἐνταῦθα
πάσχοντα βασιλέα ἐπίγειον οὐκ εἶναι;
Ἰδοὺ ὁ Ὑῖος τοῦ Θεοῦ, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὃς
προεῖπεν ἐξ ἀρχῆς τοῦτο τὸ παθεῖν καὶ δὴ
τὸ ἀποθνήσκειν ἵνα πάντες ἡμεῖς πάλιν
ἀξιωθεῖμεν συμβιοῦν αὐτῷ ἐν τῷ
Παραδείσῳ.

Ἐπειδὴ ὁ Βενῶρ ἔκραξεν· εἶπέ μοι, Διδάσκαλε, ἐὰν βοήθειαν ποιήσωμαι, ἄρα λήψει; ὁ Ἰησοῦς περίλυπος ὢν καὶ πάσχων, οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ λόγον, ἀδύνατος δὲ λαλεῖν, τοῖς ὀφθαλμοῖς ὡς τελευτήσων ἠύλόγησεν αὐτῷ.
Τότε δὴ ὁ Βενῶρ συνήκε τὸν Ἰησοῦν δεξάμενον τοῦτο τὸ παθεῖν καὶ τὸν θάνατον εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας πάντων τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ πρῶτῃ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη, τῇ κυριακῇ ἦν νῦν Πάσχα ὀνομάζομεν, ὁ Βενῶρ ἤκουσε τὴν ἐνδοξον ἀγγελίαν τὴν ἐν τῷ κόσμῳ διαμενοῦσαν ἀντηχεῖν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Βενῶρ,
ἄνοιξον
τὴν θύραν.

Φέρ' εἰσελθωμεν.
Ἔχομεν δὴ
εὐαγγέλιον, ὅτι
Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς
ἀνέστη ἐκ
νεκρῶν.

Καὶ παραχρῆμα ὁ Βενῶρ τε καὶ πάντες οἱ οἰκέται συνηγμένοι εἰσὶν ἐν τῇ αὐλῇ.

Τὸ ἐπάγγελμα
αὐτοῦ
γένονεν. Ὁ
γὰρ Κύριος
ἡμῶν ἐγέρθη
ἐκ νεκρῶν.
Ἡμεῖς δὲ
ἦμεν τῶν
πολλῶν
οἰστισιν
ἐκεῖνος ἐφάνη.

Ἄρα οὐχ ὁ
λυτρωτὴς
ἡμῶν εἶπεν·
ἐγὼ εἰμι ἡ
ἀνάστασις
καὶ ἡ ζωή;

Τῶν δὲ Ῥωμαίων
στρατιωτῶν, τῶν ἐπὶ
τῇ τοῦ τάφου φυλακῇ
τεταγμένων,
ἀγρυπνοῦντων, ἄγγελος
ἐξ οὐρανοῦ φανείς
ἀπεκύλισεν τὸν λίθον
τοῦ τάφου. Οἱ δὲ
στρατιῶται φοβηθέντες
ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν
τῇ πόλει.

Ὅψε δ' ἡ Μαρία καὶ ἡ
Μαγδαληνὴ ἐλθοῦσαι
θεωρῆσαι τὸν τάφον
εὗρον ἐκεῖ δυὸ ἀγγέ-
λους. Οἱ δὲ εἶπον αὐ-
ταῖς· μὴ ἐκθαμβεῖσθε.
Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν
Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυ-
ρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ
ἔστιν ὧδε. Ἀλλὰ ὑπά-
γετε εἰπατε τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ
Πέτρῳ.

Ἄρας δὲ δύο κάρφη ἐκ τῆς γῆς, ὁ Βενῶρ
ποιεῖ τὸ σημεῖον ὃ τότε καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
ἔσται τῶν ἐπακολουθούντων τοῖς ἰχνεσιν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Καὶ ἐγώ γε, ὦ Χριστέ,
λαμβάνω τὸν σταυρόν σου
ὅς ὁ θρόνος σου ἐγένετο.
Δίδωμι οὖν τὰ πιστὰ ἑμαυ-
τοῦ τε καὶ πάντων τῶν
ἐμῶν ἵνα γνῶ ὁ κόσμος
τὴν σὴν ἰρήνην.

